

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேரமாதாஜாயநமஃ.

ஸ்ரீ ம ர ன

பராங்குசதாஸர் அருளிச்செய்த

அ ரி ப ஐ வ ன க் கீ ர் த் த வ ன .

இ னை வ

மதுரைப் புதுமண்டபம் புத்தகவியாபாரம்

மு. கருப்பணபிள்ளை அவர்கள்

விருப்பத்தின்படி,

பு. எ. பாசித்தசாரதிப்பிள்ளையாற்

பரிசேரதிக்கலுற்று,

சென்னைப் புரசை

நாராயணசாமிப்பிள்ளை

அவர்களது

நற்றமிழ்விவாச அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

விகை]

1905.

[அணை 2.

16, சாவணப்பெருமாள்முதலி வீதி, புரசை, சென்னை.

புத்தக விளம்பரம்.

கி ளை ஸ்க டி த ப் ப தி ப் பு க் த ள்.

			ரூ. அ. ப.
நாலாயிரப்பிரபந்தம் இராகதாளத்துடன்	"	"	2 0 0
மேற்படி வடகலை	"	"	2 0 0
முதலாயிரம்	"	"	0 12 0
திருவாய்மொழி	"	"	0 12 0
நித்யாநுஸந்தானம்	"	"	0 8 0
மேற்படி வடகலை	"	"	0 6 0
திருப்பல்லாண்டு வியாக்கியானம்	"	"	1 0 0
திருமலை வியாக்கியானம்	"	"	1 8 0
குருபரம்பரை மூலாயிரப்படி	"	"	1 0 0
மேற்படி வடகலை	"	"	1 0 0
பிரபன்னர்கள் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய நித்தியாநுஷ்டான			
விகியும், திருவாராகணக்கிரமமும்	"	"	0 4 0
பன்னிரண்டு ஆழ்வார்களின் வைபவம் (13 படங்கள்)	"	"	0 4 0
ஆண்டாள் திருப்பாவை 30-பாகரம் சரித்திரத்துடன்	"	"	0 2 0
அஷ்டப்பிரபந்தம்	"	"	0 8 0
ஸ்ரீபகவத்கீதை தமிழ் வியாக்கியானத்துடன்	"	"	0 12 0
ஸ்ரீகருடபுராணவசனம்	"	"	0 8 0
கரேசவிஜயம் பெரிது	"	"	1 8 0
கல்கிபுராணம் என்னும் கலியுகபுராணம்	"	"	1 0 0
விஷ்ணுநாமாவளியும், விஷ்ணுநாமாமிர்தக்கீர்த்தனமும்	"	"	0 1 0
இல்லறசாரசங்கிரகம்	"	"	0 6 0
நூற்றெட்டுத் திருப்பதி பரபாவம்	"	"	0 1 0

மேற்கண்ட புத்தகங்களும், வேறு பலவித புத்தகங்களும் வேண்டியுள்ள வியாபாரிகளும் மற்றையர்களும் அடியிற்குறித்த என்னிடத்தில் நேராகவும், வால்யுபேயபில் போஸ்ட் மூலமாகவும் விலைசகாயமாய்ப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஒவ்வொரு தினுசிலும் 10-புத்தகம் மொத்தமாய் வாங்குபவர்கட்கு 1-புத்தகம் இனாமாகக் கொடுக்கப்படும்.

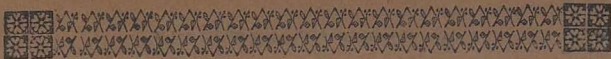
இங்ஙனம்,

பு. நாராயணசாமிப் பிள்ளை,

நற்றமிழ்விலாச அச்சியந்திரசாலை,

16, சரவணப்பெருமாள்முதலினிதி, புரசை, சென்னை.

ஸ்ரீ

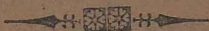
ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீமகோமாநுஜாயநமః.

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீபராங்குசதாஸர் பாடிய

அ ரி ப ஜ ண ன க் கீ ர் தீ த ண ன.

உடையவர் தோத்திரம்.

வெண்பா.

ஆழிசங்கை மாற்களித்தா யாண்டதன்பா தம்பிறனி
ஆழிசங்கை மாற்றிவைத்தா யம்பயச்சி - லுழிசங்கைப்
பூதூர வையாரின் பொன்னடியென் செனியிறும்
பூதூர வையாயிப் போது.

இ-ம்-காம்போதி-அடதானம்.

பல்லவி.

நம்பினைநம்பினைன் சடகோபனை
உண்மையாயுனைநம்பினைன் நம்பினைன்

அற்பல்லவி.

நம்பினைனும்மைதனை யல்லாமல்
நாட்டினென்என்மனைத யொன்றிலுமோர்
நம்பிக்கையாகிய நயனமுதல்புக
முன்னைமுலையுண்ணு தவனையானுன்னை . (நம்)

சரணங்கள்.

ஏதுமறியாதகின்னஞ் சிறியநான்எனக்
குன்கைதந்திக்காரையெறச்செய்வது கீர்த்தியுனக்கிதுதான்
சாதுசற்சனபோஷக நென்னுந்தன்
சுண்ணமெகதி யெண்ணினையா
பரதுகாத்நருள்வது இனிமேலே
பரமமெனமேலேகண் பாருமேயானுன்னை (நம்)

சாரில்லாசம்சாரக் கடல்தன்னிலீழர்
தனுதினமிந்தசல்யத்தால நொந்தேனமெத்தமண்ணிலே
மாரனைவென்றவனை இம்மைதனில்
மாய்கைக்குள்ளாகாமல செய்தவ்வேனாயில்
பாரோர்றியும்படி யாகவேயென்
பயமதைத்தீர்த்தெனக் கபயமதைநருள் (நம்)

திங்கெனக்கில்லாமல் கிருபைசெய்திடுவாய்
எனக்கினிமேலிந்த ஜென்மபிணிகளையுமுறுத்திடுவாய்
பாங்காதவேயென்க ளாக்ங்கித்திரு
வேங்கடகூண் தீரன்பொன்னடியே
தாங்காயனா பாதுகையானேன்
பராங்குசாமுனியே யெனைக்காத்தருள் (நம்)

அறிபுனைக் கீர்த்தனை.

ஸ்ரீ ராமா ந ஜர் விஷயம்.

இ-ம்-அபுருபம்-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

ராமா ந ஜ ராமா ந ஜ ராமா ந ஜ ராமா ந ஜ ராமா ந ஜ ராமா ந ஜ

எதிவம்சா பதேராமா ந ஜ.

சரணங்கள்.

அஷ்டாப்ரணவாகாரா

ஆகிசேஷவதாரா

(ராமா ந ஜ)

சுமித்திராநந்தனவேஷா

சுஜனமானஸதோஷா

(ராமா ந ஜ)

கிருஷ்ணாகேசவதாரா

கேசவார்யகுமாரா

(ராமா ந ஜ)

ஸ்ரீபரங்குசசரண

ஸ்ரீபக்தாதிசரண்யா

(ராமா ந ஜ)

மணவாளமாமுனி விஷயம்.

இ-ம்-சங்கராபரணம்.

பல்லவி.

அருட்கண்பார்த்தெனக்குள்பொன்

அழிபைத்தாமணவாளமா முனியே

அதுபல்லவி.

வேறொருத்தரையுமறியேன் உரைத்தேன்கேள்
மணவாளமாமுனியே

சரணங்கள்.

விதிசிவாதியர்முதல்துதிசெய் ஸ்ரீமணவாள-மாமுனியே-நல்ல
ததியிதுவெனத்துதிகாஞ்செய்வாய் மணவாள-மாமுனியே (அரு)
உடையவர்பெருமையைவெளியிடு மணவாள-மாமுனியே-இனி
தடையென்னில்லாமலே தருணம்பார்மணவாள-மாமுனியே (அரு)
திருவேங்கடராயராய்நந்தருள்செய்த மணவாள-மாமுனியே-நல்ல
குருவைவாழ்பராங்குதாசர்க்குநந்த மணவாள-மாமுனியே (அரு)

ஆசார்யர் விஷயம்.

இ-ம்-நா.தநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஆசார்யாடிமலர்பணிவாய்-நமக்
கருந்தந்தாற்கொளுந்தெய்வமவரேயென்றுணர்வார் ஆசார்ய

அதுபல்லவி.

அருள்புரிந்துநாலிருநாளுக்காய்

பொருள்தனக்காயளித்தநம்

(ஆசார்ய)

சரணங்கள்.

சம்சாரஜிறையை சம்மரிககார்-மனக்

சஞ்சலத்தால்வளர்வதனையதைமுறித்தார்

இம்மைக்கிடயில்லாமலடிக்கார்-நமக்

சிருவினைகளத்திலவருமிடர்களதை

யுருளும்படியனுக்கிறகித்ததிருவேங்கடா

(சார்ய)

சத்தியவாதிகாரானுக்கிப்பன்பளித்தார்

சாமலோககவியர்தந்தனைநன்றாயுரைத்தார்

பயமென்பதைவேறோடறுத்தார்நிதி

பாணவன்நரஹரியெனென்று

யிஷ்டுதியுடனமக்குறைத்ததிருவேங்கடா

(சார்ய)

ஆத்மகாரணணியத்தைவிட்டுத் தார-விசிவ்
டாத்வைதமென்னுஞ்சித்தாந்தத்தைவெளியிட்டுரைத்தார்
சுந்தரத்தமனாகச்செய்தாசுநித்தார்-சுத்த
துரிதமாயிருக்கும்பரங்குசு
தாசன்கமலத்தில்பரவுத்திருவேங்கடா (சார்ய)

இ-ம்-மத்தியமாவதி-அடதாளம்.

பல்லவி.

திருவடியையருள்தென்கூர்க்கதிபதியே திவ்யகுணம்பதியே.

அதுபல்லவி.

இருவினைகளென்பதையறியுச்செய்துநீ
என்னைக்கைக்கொள்வாயே அன்னவாகனையுன்-திரு
சரணங்கள்.

பூமியிற்பிறந்தலைதினியெனக்குப்
போதுமபோதுமாச்சுதே
சாமியெந்தனையேநீ தற்காத்தருள்நல்ல
தருணமிதுவருளரபரணையெளியேனுக்கு (திரு)
அன்பர்க்கெளியவன்யானுன்செம்மொன்
அடியைமுற்றிலும்நம்பினேன்
துன்பக்கடல்தனைநீநீதோடும்வழியைக்காட்டி
சுருக்கமாயென்னையாளுன்னைஒருக்காலுமறவேனுன் (திரு)
பாரிலும்துபயப்பாதங்களுனையல்லால்
வேறேயாமெனறறியேன்
காரிமார்குமாரனகடைக்கண்பார்த்தென்மனக்
கவலையைத்தீர்ப்பாயிக்குவலயந்தன்னிலுந்தன் (திரு)
அடியேன்செய்யும்பிழைகளதைப்பாராட்டாமலென்
னையெனனக்கொங்குவாய்
முடிவானகாலததிலளமன்கைதனிலேசிக்கி
முழிக்கும்படிசெய்யாதேவிழிக்குநேரேவந்தேன் (திரு)
அத்தங்கிதிருவேங்கடாதாதாசாரியரை
ஆஸ்ரயித்துணைப்பணிந்தேன்
குற்றமென்மேலெண்ணாமலேயாட்கொள்பூநீபராந்
குசமாமுனியெயெந்தூர்த்தசைகளைப்போக்கியுன் (திரு)

இ-ம்-பியாகு-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

உடைபவரடிபைக்கண்டு உருகுவாய்நெஞ்சமே.

அதுபல்லவி.

உடைபவரடிபைக்கண்டுருகாதவர்க்குமுத்தி

கிடையாததினாலிதைக்கேட்டதிந்துகந்தவவ்

(உடை)

சரணங்கள்.

பரவாசுதேவராக்ஞாபடியேமண்மீதில்வந்

தறுசமயக்கொடிபையறுத்தெரிந்துகந்தவவ்

(உடை)

திருமந்திரார்த்தத்தையாவருமலியப்புனியில்

அருள்செய்துரைத்துமகிழ்ந்திருந்தவவ்

(உடை)

வேதமதைத்தமிழாய்விரித்துபராங்குசன்பெர்ந்

பாதுகையாயமர்த்திப்பாரில்வந்துகந்தவவ்

(உடை)

இ-ம்-மாஞ்சி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

நினைமனமே நினைமனமே நம்ப.

அதுபல்லவி.

நித்தியானந்தவஸ்துவை நினைமனமே.

சரணங்கள்.

ஜனனாவஸ்தையில்லாமற்செய்யுந்தினமும்

செய்யும்பாவங்களைக்கொய்யும்

(நினைமனமே)

காலன்வராமலேயோட்டும்-பர

கதிக்குவழிதனைகாட்டும்

(நினைமனமே)

பாசபந்தங்களைவிலக்கும்-நல்ல

பரமசந்தோஷத்தையளிக்கும்

(நினைமனமே)

நம்மிடர்தனைப்போக்குப்ஸ்ரீ

பராங்குசநாமனுக்காளாக்கும்

(நினைமனமே)

இ-ம்-சஹான-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பஜனைசெய் மனமே நாஹரி பஜனைசெய்மனமே.

அதுபல்லவி.

நிசபத்தியுடனன்புமலர்ப்பதம் நினைநல்கைகத்தைக்கொடுக்கும்

சரணங்கள்,

ஆசைவலைபதனையறுக்கும் நம்மை
யண்டும்பிணிகளையொதுக்கும் பொல்லா
பாசபந்தங்களைவிலக்கும் நல்ல

பரகவதனென்ற பேரளிக்கும்-சதா

பஜனை

கேட்டவரந்தனைக்கொடுக்கும்
நமன்கிட்டவராமலே தமிழ்க்கும்-இந்த
ஒட்டையுடலைப் போக்கடிக்கும்

நமக்குள்ளக்கருத்தைமுடிக்கும்-சதா

பஜனை

தீரவினைகளைத்தீர்க்கும்-நல்ல
திவ்வியபதவிகளைச்சேர்க்கும்-நாம்

கோரினதைதக்கந்துக்கார்க்கும்-பரம

குசநாமனுக்காளாக்கும்-சதா

பஜனை

இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஐயையோமனமே- அரியென்றுசொல்லுட
வழித்துடோமனமே

ஐயை

அதுபல்லவி.

பொய்யானவாழ்க்கையை மெய்யாகவேநம்பி
வையகந்தனிர்சுமமா வாதைப்பட்டேன்போராய்

ஐயை

சரணங்கள்.

மூத்திரக்குழியாலே மாத்துகிறபெண்களை
நேத்திரத்தாற்கண்டு நீயேன்மோசம்பேராய்

ஐயை

தேகமானதனித்தியரே கையாலிந்தற்ப
போகத்துக்காகப் புத்திகெட்டேனபோராய்

ஐயை

திக்கலச்செய்யும் பராங்குசநாமனை
பாக்குடவினையாமல் பாழாநீயென்போராய்

ஐயை

ய. இ-ம்-பத்துவராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அரிநாமஸ்மரணை நமர்வாதேமனமே அரி

அதுபல்லவி.

அரிசயமறந்துநெராச்சவையாதே
பெரியோர்களைப்பரியாசஞ்செய்யாதே
கிரிராஜபாசனைநீ மறவாதே
மறவாதேமனமே

அரிசயம

சரணங்கள்.

காமக்குரோகமதத்தா ஸ்ரீபாதே
மாமசகுணமனைவரவழையாதே
ஸ்ரீமங்கராயணனைநீ மறவாதே
மறவாதேமனமே

அரிசயம

மாகர்வலையிலகப்பட்டலையாதே
பாதகனாய்க்கெட்டலையாதே
வேதாந்தசாசனைநீ மறவாதே
மறவாதேமனமே

அரிசயம

கோபிகளுநவசனைப்பிடியாதே
பாபத்துக்காளாய் நீமடிபாதே
ஸ்ரீபரங்குசாசரணனைநீ மறவாதே
மறவாதே மனமே

அரிசயம

இ-ஓ-கேதாரகௌளம்-அடதாளம்,

பல்லவி.

மறவாதிருமனமே-ஸ்ரீ-அரிசயம்-மறவாதிருமனமே

அதுபல்லவி.

மறவாதிருபெருந்தன் மனமேபரமபத
மருளுமாதவன் திருமலரடி களைநினை

மறவாத

சரணங்கள்.

தருமவெறிகளைநீ கவறாடல்செய்காலும்
நிர்மலாவுத்தன் சரீரக் கைக்கொய்தாலும்
தருமனுடகைபாசந்தனை யுருமேலெய்தாலும்
காமிகவெறிக் கண்ணை கண்டபடிவைதாலும்

மறவாத

அன்பாபிராமனடி சரப்பின் திரிந்தாலும்
கூன்புகைகணியிலகிழைத்து வெந்துவிடுந்தாலும்

உன்பந்தசனமெல்லா முனைவிட்டுப்பிரிந்தாலும்
 வம்பருண்மேற்கல்லை வாரிவிட்டெரிந்தாலும் மறவா
 அகத்தினுதமர்க ளடவாவென்றழைத்தாலும்
 முகத்துக்கஞ்சாமலுக்கர் சண்டைக்கிழக்காலும்
 இகத்திலுள்ளபேரெல்லா மிழ்ச்சிபாய்பழித்தாலும்
 மகத்துக்களுடன்றிரு முகத்தனில்முழித்தாலும் மறவா
 நின்றாக்குள்ளாகியிடம் வயிறெறிந்தாலும்
 மந்தகைப்பெண்ணிகள் மயக்கத்திலிந்ந்தாலும்
 பெபுவிக்கு ஏனக்கென்னை தவக்குறைந்தாலும்
 உந்தனமேற்பரங்குசருடை வருளிருந்தாலும் மறவா

இ-ம்-நாமநாமக்கிரியை-ரூபகாளம்,
 ஸ்ரீ ஹரிசரணத்தில் சித்தமனுதினம்-வை-வை-வை-வை

ஆதுபல்லவி,

மேகவலைவிச்சிக்கிமுறியுந்துர்புத்தியைத்தூரஞ்செய்-செய்-செய்-ஸ்ரீ

சரணங்கள்.

தினஜனங்கலிடத்திலே பிரிபமதை-வை-வை-வை-வை
 தானென்றவாணுவத்தைத்தரிக்குமவரைத்தூரம்-செய்-செய்-செய்-ஸ்ரீ
 பகதிபுடனே அரிபஜனைபண் ணுவோர்சினைகம்-வை-வை-வை-வை
 பித்தரைப்போலவேபேசுமவரைத்தூரஞ்செய்-செய்-செய்-செய்-ஸ்ரீ
 பாகவகரிடத்தில்பக்திவிசுவாசத்தை-வை-வை-வை-வை
 தேகமதத்தினலேதிரியுமவரைத்தூரம்செய்-செய்-செய்-செய்-ஸ்ரீஹரி
 நாமநாமநாருடன்றல்லசம்பந்தங்களை-வை-வை-வை-வை
 பாமர்களுடையபரத்திபந்தைதூரஞ்செய்-செய்-செய்-செய்-ஸ்ரீஹரி
 தானிக்குட்பரங்குச தாசர்களுறவைநீ-வை-வை-வை-வை
 கருணாகரனுக்காளாய்த்திரி யாதவரைத்தூரஞ்செய்-செய்-செய்-செய்

இ-ம்-முகாரி-ஆடகாளசாப்பு.

பல்லவி.

அதுபல்லவி,

கனமும் தனகமும்சாஸ்தமென்றெண்ணிகீ தடமழியாதே
பக்தஜனங்களைக்கண்டுக்கள்ளேன்று சிறிமதத்தால்பழியாதே மன

சரணங்கள்.

நிலையிலலக்காரியத்தை நிஜமாகம்பிக்கெட்டலையாதே மாய
விலையிலபபட்டுவந்தவரைகீ மறந்துமலையாதே மன

அற்பசம்சாரத்திலாசையைவைத்து வீணையகங்கொள்ளாதே
சொற்பகதத்தைக்கண்டுசொக்கிப்பாய்ப்புகிழ்த்துசும்மாய்கள்ளாதே

பரஸ்திரீகங்களைப்பார்த்துநீ பரிபாசஞ்செய்யாதே-நான்
அரியைமறந்துபிறர்மீதில் சும்மாவீணைசெய்யாதே மன

வஞ்சனைகுதுபொய்வாதுசொல்லா துஷ்டவார்த்தைகளாடாதே
வெயில்வஞ்சனெனுபிரபஞ்சத்தைக்கண்டு மயக்கங்கொண்டாடாதே

பொய்யானவாழ்க்கையுமெய்யாகவேம்பி பிழைமோசம்நீபாகாதே
வீணய்செய்யாதகாரியம் வையகத்தன்னிலேசெய்யாதே மன

விதிவசத்தாலுன்னையெவர்கள் தூஷித்தாலுள்ளதிர்த்தொன்றுஞ்சொல்
லாதே, மதிபெட்டுமுர்க்கதுன்மார்க்க ஜனங்களிள்ளதிரி நிலில்லாதே

ஆங்காரங்கொண்டுநான்தொன்றுசொல்லி வீணணுவம்தேடாதே
ஸ்ரீபராக்ருசதாசரையுன் னந்நரக்கத்திலுமறவாதே மன

இ-ம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.

டல்லவி.

இராமனைத்துதிக்காடு-இனி
நல்லகதியைத்தேடி-ஓ மனமே

இராமனை

அதுபல்லவி.

காமவிகாரத்திலகப்பட்ட டந்தெமனுடைய
கையில்கிக்காதே யிதைக்கேள்மனமே

இராமனை

சரணங்கள்;

ஒதம்பலனில்லாம ிருக்கும் பவாப்திக்கரை
யேதும்பழியைப்டாரு பொல்லா

மாதிராச்சயிலும் பொன்னிலத்தாசையிலும் சொக்கி
மாளாடேசொன்னே னிறைதக்கேள்-ஓமனமே

ராமனே

பெருமைகுணத்தைவகித்தரியையிரவும்பகல்
பேணும்சுகத்தைப் பெறுவாய்-இர்த்
அருமையாலெஜன்மத்தை யெடுப்பதரிது-இனி
அறிந்ததைச் சொன்னே னிறைதக்கேள்-ஓமனமே

ராமனே

கோடிஜனங்களிருந்தாலும் பெருநிலத்தை
கொடுக்கவிவராலாமே கண்ணே
மூடினவுடன்கூட காட்டையடையும்வழி
தேதிவார்சொன்னே னிறைதக்கேள்-ஓமனமே

ராமனே

ஊழ்வினைகளால்வரும் வேதனைகள்நம்மைவிட்
டோரும்வகையையறிநீ அற்ப
வாழ்வுகளைநம்பிக்கெட்டலைபாதே யுனக்குண்மை
வார்த்தையைச் சொன்னே னிறைதக்கேள்-ஓமனமே

ராமனே

சந்ததமுத்திரு வேங்கடநாதா
சாரியாடிமலரை நிகம்
சித்தித்தினிபுரீபரங்குச தாசர்களுடனே
சேர்த்திருசொன்னே னிறைதக்கேள்-ஓமனமே

ராமனே

இ-ம்-சாவேரி-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

மனமேயுனக்கு நமஸ்காரம்-மறக்காமலிரு
அரியையெங்கேரம்
கனசம்சாரத்திலென்ன சாரம்-என்னைக்
கரையேற்றுவதினியுன்பாரம்

மனமே

நிலையாயிருக்குமென்ற லிந்தக்காரம்
நிஜமல்லவேரிமபாயம்
தொல்லையானையறுப்பதுவே நியாயம்-இசைத்
தொலைத்த அரிபஜனையேயு ராம்

கனமே

பெண்ணிபிள்ளைகள்மேல்விண்ணோகம்-வைத்துத்
மகாண்டாலதினுவருமேரகம்

இரண்டிராள்வாழ்வினுபேகம்
கண்டிக்கொள்ளிதற்குள்பரலோகம்

மனமே

பந்துஜெனங்கொனும்பெருங்கூட்டங்-கையிற்
பணயில்லாவிட்டா லெடுப்பாரோட்டம்
சந்தைக்கூட்டமிது என்னநாட்டம்
சுகமென்பதுவேசுத்த பொம்மலாட்டம்

மனமே

சுகதுக்கம்மளிரண்டையும் சமாதானஞ்செய்து
சுருக்காய்க்கேட்கொள் மேலானஸ்தானம்
அகமதைபொழிந்துநீ கினமரணம்-நா
அரியினடிமேல் வைத்தித்திரான்ம்

மனமே

பாவசாகரத்தால் பிறங்கிதாபம்-சுட்டுப்
டாழ்செய்பவரி நாமமென்றதீபம்
ருவலபத்திலவந்து மாணுடருபம்-ஸ்ரீபரங்
குசதாசனாகரவிட்டாலென்னலாபம்

மனமே

இ-ம்-நாதநம்மக்கிரியை-ஆதிதானம்.

பல்லவி.

அருமாமறைமுறைபிடுமாதலனைநீ
அல்லும்பகலும்மினைபாழ் னெனமே.

அதுபல்லவி.

எருமைக்கிடாலிலேறும் எமனெருவகிவந்துன்னே
இழுத்தடித்துதைத் தழைத்திடுமனமே

அருமா

சரணங்கள்.

அஷ்டபிஸ்வரியங்களைக் கண்ணினுற்கண்டதினால்
அகிகமதம்வந்திந்திடுமுனமே
கஷ்டத்திசையிலகப்பட்டி விடும்பெருங்
கவலைபால்மிகவும் நெருத்திடுமுன்மே

அருமா

தஷ்டருமவுளைப்பிடித் துந்தமைனதுகேட்டு
குஷ்டரோகங்கள்முக லானவற்றால்நாம
தர்விஷபத்தித் தழைத்திடுமுனமே
துலேத்துயிகைய மழித்திடுமுனமே

அருமா

தானென்றவாணுவத்தைக்கவிர்த்து இத்தரையில்
தலைமுறைய விழுந்திடுமுனமே
ஞானிகளினக்கத்தை மறந்தாவரவாதி
நரகத்துக்காவர யமரந்திடுமுனமே

அருமா

நனத்தொழிலாருடனேசர்ந்து இகபாங்
களிலுமமிடகித்தி பெற்றிடுமுனமே
மானவமானங்க ளின்னதென்றியாத
மடையர்களிடத்திற் சிக்கினமுனமே

அருமா

கோபக்காற்றடித்தச் சுற்றிலளாத்திழுத்துக்
கொண்டிரகில் துழந்திடுமுனமே
லாபமில்லாசம்சா ரத்தைக்கண்மனம்
லயித்துவினா யலேந்திடுமுனமே

அருமா

பாபத்துக்குள்ளமர்ந்து பாருலகத்திற்கொடும்
பாபியென்றுபே ரெடுத்திடுமுனமே
பூபராங்குசதாச ஜெனங்களவருடைய
சித்தங்கலங்கிக் கரைந்திடுமுனமே

அருமா

இ-ம்-காட்டை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மூடமதியே ப்ரிமுகுந்தனத்ததியே.

அரு ல்லவி.

நாடித்துதிப்போமாகிற் காணலாம் நல்லததியே

சரணங்கள்.

இராமனடிமலர்மறந்த நரகத்திலவீழாதே மூட
அற்புகத்தைக்கண்ணிற் கெட்டிலேந்துசாதே மூட
மண்பெண்பொருளென்னுமாயைபிற் சிக்கியங்கிலில்லாதேமூட
ஷட்குணங்களைத்தகித்துநீ பாக்கனாயாகாதே மூட
பூபராங்குசநாமத்தைச் சித்தத்திலமறவாதே மூட

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

இராமநாமத்தைச் சொல்லுமே,

அநுபல்லவி.

நாமத் தால்நமனை வெல்லலாமன்றித்தினமே,

சரணங்கள்.

காமாந்தகாரத்தை நீக்கும்-நமது
கருத்திலிருக்குங்கோரிக்கை யளித்துக்காக்கும்
பாமாருணங்களைப்போக்கும் பரம்
பந்தங்களன்றி பத்தனயாக்கும்

ராமநாம

விரும்புதையெல்லாம் கைக்கூட்டும்-கவி
வினையளவல்லவரும்வேதனை யறவரட்டும்
வரும்பிணிகளையழித்தேரட்டும் மாய
வலையையறுத்தமுத்தி வழிசுனைக்காட்டும்

ராமநாம

மறஜன்மயில்லாமலிருக்கும். உந்தன்
மாயபபிரபஞ்சத்தின் மயக்கத்தையறுக்கும்
பெருநிலத்தையளிக் தாதரிக்கும்
பரங்குசதாசர்கள் பாவங்களைஸ்மரிக்கு

ராமநாம

இ-ம்-காம்போதி-ஆதிதானம்

பல்லவி.

கெட்டலையாதேநெஞ்சை-வினாச-நீ

கெட்டலை

அனுபல்லவி

கெட்டலைலாதே நமக்கிஷ்டதெய்வமாகிய
பட்டாபிரமன் திவ்ய பாசத்துக்குள்ளாகாமற்

கெட்ட

சரணங்கள்.

தாவனென்றவாணுவந்தைக்கொள்ளாமல்தா
தியானஞ்செய்ஹரிநாமத்தை

மான்வமன்மஸுமான்மாகச்செய்துநக்க
உயானிகளுடையபிமானத்தைத்தேடாமல்

கெட்ட

பரநாரிகள்வலைபிலகப்பட்டிநீ

பழிகொள்ளுகேபுவியில்

இரவும்பகலும்நாஹரியினடிணவங்கும்
பரமபக்தர்களுக்குபணியிலைசெய்யாமல்

கெட்ட

தருணமிதுவேகருது

தரணிமேலிந்தஜென்னமெடுப்பாரிது

தரணிக்குள்பராக்ருசகச்சந்தனையாட்கொண்ட

கருணாகரணக்கிரகங்களைக்குரியாமல்

கெட்ட

உ-இ-ம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிசௌம்.

சுண்ணிகள்.

ஸ்ரீராமநாமந்திரமனையனுதினம்
செய்துசத்தவியைச்சேர்மனதே

தீராதவினைகளைத்தீர்த்துரட்சிக்குமித்தத்
திவ்வியமந்திரத்தைவினைமனதே

உ

மகிஷினிலகப்பட்டமககஜராசனை

விநிதலைசெய்தமந்திரமிதுமனதே

ங

திருமாலரிடேனென்றதிரௌபதைக்குத்துகில்

அருள்செய்களிக்ந்தமந்திரமிதுமனதே

ச

அரியையிடவேறொருசெய்வமுமில்லையென்று

பிரகலாதனுரைத்தமந்திரமிதுமனதே

ஞ

கிரியையெடுத்துக்குடையாகப்பிடித்தக்கோபர்

லரையாடிக்ந்தமந்திரமிதுமனதே

ள

வேடவ்வால்மீகன்மராமராவென் றுமுதி வழியையறிங்மந்திரமிதுமனதே	எ
புலித்தோலுடையசிவனுமக்கிதைரச்சிய பெருநெளனறோதியமந்திரமிதுமனதே	அ
கலியுகந்தனில்பீர்ராமதாசாதினைக் கரைபேற்றவைத்தமந்திரமிதுமனதே	க
நாடித்துதிக்குமகுபார் தமக்குந்தந்திரு நாட்டையளிக்குமந்திரமிதுமனதே	ய
இந்தப்புவிக்குஞ்ஞக்கிபரகங்களைத் தந்தாரட்சிக்குமந்திரமிதுமனதே	கக
சந்ததமும்பரங்குசநாசனுக்குப்பிரமா னந்தங்கொடுக்குமந்திரமிதுமனதே	கக

இ-ம் நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அலையாதே அலையாதே.

அது பல்லவி.

இந்த அணித்தியமான செகத்தாகையில்கப்பட்டலையாதே

சரணங்கள்.

நிலையில்லாமநீருக்கும்வாழ்வைஇதை நிஜமெனெண்ணிஸ்ரீ அரிபஜனைமறந்துகெட்	டலையாதே
காசுபணங்களைதந்தேடிஅதில் கனவானென அஷ்டாயமாய்க்கெட்ட	டலையாதே
மண்டெண்வபாருளெனும்பிரசைப்பிடித்து மடியவடித்தாராமனடிடைப்பிடியாமற்கெட்	டலையாதே
சஜனுந்நவதுகனைவிட்டுபொல்லா துஷ்டருடனேகடிவெட்டித்தையடைந்துகெட்	டலையாதே
கேடகாற்றஞ்சுளப்பட்டுபொங் ஞ்சநாசர்அலையுசிகொடியபாரிய கிங்கெட்	டலையாதே

இ-ம்-கமாசு-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

ஏனடிக்கடி சஞ்சலப்படுகிறாய்

இத்தனை உனக்குரானபோதித்துமனமே

ஏனடிக்கடி

அது பல்லவி.

தேனில்விழும்பாய்ப்போல்மனமே

தினமுந்தினமுயங்குறாய்

ஏனடிக்கடி

சரணங்கள்.

தாமனன்றவாணுவம்பிறவாதேமனமே

தர்க்கங்களாடவாய்திறவாமனமே

ஞானிகளினக்கக்கைதமறவாதேமனமே

ஞானவழியைத்தப்பிபிறவாதேமனமே

ஏனடிக்கடி

ராகக்வேஷத்தினாத் தள்ளுமனமே

ரகசியப்பொருளைக்கைகொள்ளுமனமே

தேகமணிபதியமென்றுள்ளுமனமே

திரும்பெண்ணெமெடாமல் விள்ளுமனமே

ஏனடிக்கடி

வஞ்சிபாசைதூரம்பண்ணுமனமே

வருந்துகஞ்சுமரபெண்ணுமனமே

வஞ்சனையாய்சேசாதேயென்றுமனமே

வலிகாண அரிநாமக்கனியுண்ணுமனமே

ஏனடிக்கடி

துஷ்டசகவாசத்தனைவிடுமனமே

சுஜனாருடனே உறவாடுமனமே

இஷ்டமாய் அரிகீர்த்தனைபாப்பாடுமனமே

இனிதக்கதிபடைபுடவழிதேடுமனமே

ஏனடிக்கடி

விடுமாடுகள் பந்துஜனமே துமனமே

விருதாவாசைவத்தலையாடுமனமே

கூடுவிட்டோடிப்போகும்பேரதுமனமே

கூடவருத்துணையதுயில்மெனமே

ஏனடிக்கடி

பொல்லாதசம்சாரவாழ்வுமபொய்மனனே

பொருளுயிரமுலகமும்பொய்மனமே

சில்லநறக்கெய்வங்களைல்லாம்பொய்மனமே

இராமநாமந்திரமொனதேறமெயமனமே

ஏன்டிக்கடி.

திக்குள்வராமல்தேடிக்கொள்மனமே

சிரத்தைப்பரிசுக்காமாக்கிக்கொள்மனமே

பாங்குடனினேநூற்றிதானேயனமே

பராங்குசதாசனசொல்வதைக்கேள்மனமே

ஏன்டிக்கடி.

இ-ம்-ஆகிரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

பணத்தாசைபிடித்துநம் பகவானடிமறந்து

பாழ்கிணற்றிலேன் வீழ்கின்றாய்

பணத்தாசை

அதுபல்லவி.

பிணமானபின்னிந்தப் பணங்கூடவருமோ

பேயா-பேயா-பேயா-நரதேயா

பணத்தாசை

சாணங்கள்.

பொருள்களைத்தேடிப்பிறர்க் கன்னமிடாமல்மண்ணில்

புகைத்துவைத்தேன் டோகிறாய்

புரண்டோடிப்போம்போ ததினலாவதென்னடா

புலையா-புலையர்-புலையா-அறிவிலையா

பணத்தாசை

தானகானயமேபெரிதென்றெண்ணி வீணிலையிந்த

சடலத்தையேன் போகுகிறாய்

உனதுயிர்போகும்போ தேதாகிலும்வருவ

துண்டா-உண்டா-உண்டா-சொல்லேண்டாம்

பணத்தாசை

சீருடன்பணங்களைச்சீசர்ந்து தானதர்மத்தைச்

செய்யாமலேன் சாகிறாய்

மாரடைந்தேகுமபோ தெதுவும்வருவதிலையே

மடையா-மடையா-மடையா-கதியுடையாய்

பணத்தாசை

திரவிபத்தைச்சம்பாதிக்கொருவருக்குமீபாமல்

தேடிவைத்தேன் போகிறாய்

விரவியெமன்வரும்போ தனக்குத்தனைபாருமா

வெறிபா-வெறிபா-வெறிபா-வினதயறியாய்

பணத்தாசை

பாவுமென்பதற்காளாகிப் பராங்குச

மரசாவெனாமல் வீணாகியும்

கேசவனடிபில்லா லுக்கவென்றுமில்லை

கேளாய்-கேளாய்-கேளாய்-அடசண்டாளா

பணத்தாசை

இ-ம்-சங்கரர்பரணம்-ஆதிகாளாய்.

பல்லவி.

நித்தியம்ஹரிபஜனைசெய்மனமே என்ஜீவரத்தினமே

அதுபல்லவி.

நித்தியமுமுரஹரிபரீநிஜ ரக்தியாய்க் துதிசெய்துநக்கதிடைய்

பெற்றுவாழ்ந்துகும்பெறுவாய் மனமேஎனநவரத்தினமே

நித்ய

சரணங்கள்.

இந்தஜென்மமெடுப் பதுபரிது எதிக்துப்-அக்

யானம்வந்துநீரிடுவ துதிலும்பெரிது

அந்தகன்றனையே செவிகதிநிமராமச்

சந்திரன் திவ்ப மந்திரந்கனனைநீ

சத்ததம்வினைந்தான சுத்தங்கொள்மனமே

என்ஜீவரத்தினமே

நித்ய

மாயாசம்சாரசாகரந் துனிலே வீழ்த்தனுதினமுன்

மதிக்கெட்டுக்காலம்போகாதே வீணரிடல்

ஆயிரம்பெய ரானையனுதினம்

நேயமாகஜெபித்துக் கொண்டாடியுன்

ஓயாக்கவலையப் போக்கிக்கொள்மனமே

என்ஜீவரத்தினமே

நித்ய

ஆசையெனும்பிசாசுதனைத் தரத்து-தரத்திரு

வேங்கடேசிகரடிபை நெஞ்சினிலிறுத்து

மோசமானவந்தா மோகத்தினிற்சுகி

நாசமாயாகாமல் ஸ்ரீபராங்குச

தாசனய்க்திருநாட்டைக் கைக்கொள்மனமே

என்ஜீவரத்தினமே

நித்ய

இ-ம்-கனடா-அடதாளம்.

பல்லவி.

ராமனை மறவாதிரு-நீ-மனமே-ராமனை மறவாதிரு

அநுபல்லவி.

நேமத்துடனேராமநாமம்நினையுநக்கு
சேஷமத்தைக்கொடுத்து ரட்சிக்கும்-ஓமனமே

ராமனே

சரணங்கள்.

அல்லும்பகலும்கிருஷ்ணனடிமலகார்பணிநீ
பெரல்லாததுன்பங்களைப் பேர்க்கிரமனமே
ஸ்திரமதியுடனேஸ்ரீ அரி ஜனையெய்யுந்தன்
கண்மனையறிந்ததுக் காத்திடும் நமே
தாணிகுள்பாரங்குச் த சாக்ளவணங்கும்
மரணவஸைதவாராமம் செய்யும்ஓமனமே

ராமனே

ராமனே

ராமனே

இ-ம்-சாவேரி-அடதாளம்

பல்லவி,

ஆரென்னைசெய்தாலும்வைசாலுமீயதை
ஹரித்தாட்பணம்செய்ஓமனமே

அநுபல்லவி.

நேரிடுந்துன்பங்களையுந்கமே தினியில்
ரகக் கப்பரீராமரேயிருப்பாரினி

சரணங்கள்.

பூர்வத்தில்பிரகலாதணனுக்குவர்க்கவிடரைடோக்கடித்தவாரீயறி
மௌவாளெதிரினித்திரெளபதைமனத்கக்காக்கவிராரீயறி
சேர்வைதத்தானையுரட்சித்ததேவனை தெளிததுசித்தத்தல்சீயறி

சார்வதாஸ்ரீஹரியேகெதியென்றிரு

சகவயிர்க்கட்டையு மனத்தில்போக்குவார்

ஆரோ

வனவேடர்செய்தபாவங்களையெல்லாம் நிவர்த்திசெய்தவராரறி

யெனதரியெங்கேயென்றசென்ற துருவனுக்கெதிரில்வந்தவராரறி

மனம்வந்தவிபீஷணனைக் கண்ணெவரமளித்தவராரறி

கினவிலுமராமரைமறவா திருந்தால்நாம்

தேட்டையெல்லாங்கைகூட்டிவைப்பாரினி

ஆரோ

ராமதாசன்சடனையடைத்தவனுக்குநன்மைசெய்தவராரறி

ப்ரமையுடன்ஒளகாமீளனுக்குந்தன்பதவித்தவராரறி

பூவியிலின்னமநேகதாசர்களைப்போஷித்தவராரறி

ஸ்ரீமத்பராங்குசதாசர்அருனக்கென்ன

தீங்குவந்தாலும்தீர்க்கஹரியிருக்கிறார்

ஆரோ

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஒருபெய்வத்தையெயுறுதியாய்கம்பியுன்

னுழவினைப்போக்கிக்கொள்மனமே

அதுபல்லவி.

பல்லபெய்வங்களைப்பணிந்தடிக்க இந்தப்

பாழ்ஜனனமெடாதே

ஒருபெய்வ

சரணங்கள்.

முடவனுக்குமாதிலிருக்குந்தேனதைத்

குடிக்கவனுக்கெட்டுமாமனமே-அதுபோல்

கொடும்பாவிகளுக்கித்தேவாவுந்தநாமத்தைத்

கொண்டர்பிணங்குமோமனமே

ஒருபெய்வ

தாமரைக்கமலத்திலிருக்குமமதுரமதை

தலையாறியுமோமனமே-அதுபோல்

பாமரஜனங்கள்ஸ்ரீபகவானாமசாரக்கதைப்

பரணம்பண்ணவாறியாரோமனமே

ஒருபெய்வ

குக்குமப்பூவகளைக்கக்குங்கழுநையதின்

குணத்தையறியுமோமனமே-அதுபோல்

வெக்கடேசரகுணத்திவிசேஷங்கள்கண்டறிய

வெறிபார்க்கட்டாமோமனமே

ஒருபெய்வ

ராமநாமந்திரமகத்துவமந் சீவ
 னாரமியவல்லவாமனமே-அதுபேரல்
 தாமசகுன்முடைரவராளதினுடைய
 சாமங்கண்டநிகாராமனமே

ஒத்தவ

திருவேங்கடநாசர்தேசிகருளக்குப
 பேசிக்கதைபரிமேனமே அறிந்தநக
 பரமபதத்திலவாமும் பாசங்குசநாமந்தவ்ப
 சரண விச்சத்தைச்சேர்மனமே

ஒத்தவ

கூ0, இ-ம்-காகரப்பிரியாதிரிபுடைநாளம்.

பல்லவி.

கெட்டலையாதேமனமேகே.

அதுபல்லவி.

எட்டெழுத்தனைவிட்டுமுக்கி

இல்லாததிலகப்பட்டினீணப்

சரணங்கள்,

அற்பதெய்வங்களை நாடி அத்தா

வ்வஸ்தைதமனமநாடி.

கெட்டலை

இதரதெய்வங்களாலே-ஒ

கண்டதெய்வங்களை நோக்கி-இதின்

காலில்விழுந்துகாலம்போக்கி

கெட்டலை

சில்லறைதெய்வங்களதினால் முத்தி

சித்திக்காதுகையினாலேவீணப்

கெட்டலை

கோயினதைத்தருமவனை-பரங்

குசநாமனைக்கண்டுநினைவீணப்

கெட்டலை

இ-ம்-நாதநாமக்கிரினை-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

நமக்கினியமபயமேது-நம்-ராமனிருக்கும்போது,

அதுபல்லவி:

நமனையுதைத்தசிவன் ரகசிய மாய்வந்த

உமையவளுக்குக்காதினுரைத்தசொல்லிருக்கையில்

சரணங்கள்.

அரிபாமக்கனியையுண்டறிந்தோம்-இந்த
அனித்தியமானசுகத்தை மறந்தோம்
பரம்பராகவதர்கள் திருவடிப்பொழியைநாம்
சிரசாய்வித்தரினயஸ்திரமயம் பிபிருக்கையில்

நம

துஷ்டருறவைப்போக்கடித்தோம்-நல்ல
சுஜனஞ்ஞமவுகனைப் பிபித்தோம்
சஷ்டமதைக்கிவம் கனையளிக் குந்திரு
அஷ்டாட்சரமந்திர மகப்பட்டிருக்கையில்

நம

பாசபங்கங்கள்வலையறுத்தோம்-ஸ்ரீமத்
பாராங்குசதாஸர் வேஷத்தரித்தோம்
ஸ்ரீ கலாசகுலத்தில்வந்துதித்திருவேங்கட
தேசிக்குப்பிரிடசிஷ்யர யிருக்கையில்

நம

இ-ம்-சன்னியாசி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அஞ்சவேண்டாமனதே இனிதே அஞ்சவேண்டாமனதே.

அநுபல்லவி.

அஞ்சாமலிரும நரியிருக்கிறாந்த
வஞ்சகராயிந்துயர் வார்த்தைகளுக்குநீ

சரணங்கள்.

மலைனைப்பார்க்தாய் குலைத்ததுபாவிந்த
புலைப்புத்தியில்லாமல் புலம்புவதற்குநீ

அஞ்சவே

வேகாகம்புராணங்களின் வியங்களறிபாத
பாதராயிந்துப் பாஷைகளுக்குநீ

அஞ்சவே

தரணிக்குள்பராங்குச தாசர்களுன்றதை
யறிபாமல்தமர்க ளாயிஞ்சொற்களுக்குநீ

அஞ்சவே

இ-ம்-சாவேரி-அடதாளம்

பல்லவி.

ஹரியைவிட்டன்பரைத் ததியோம் ததியோம்
ஹரறுவையுமதியோமதியோம்

ஹரி

அநுபல்லவி.

வெறியரைப்போல்வீ னவார்த்தை விதிபோல்விதியோர்
வேலையிலலாவிட்டை மதியோம்மதியோம்

ஹரி

சரணங்கள்.

காலனெதிரிடாம லடிப்போமடிப்போம்
கருத்திலெண்ணினதையாம் முடிப்போம்முடிப்போம்
மூலாதாரத்தைக்கண்டு பிடிப்போம்பிடிப்போம்
முகுந்தனுமயிந்தத்தைக் குடிப்போம்குடிப்போம்

ஹரி

அற்பரைப்பெரியோ ரென்றுரையோமுரையோம்
ஆசைவலைக்குள்சிக்கி முறியோம்முறியோம்
சொற்பசுத்தையேண்டி யறியோமறியோம்
சுஜனாளுவிட்டப்பாஸ் திரியோம்திரியோம்

ஹரி

சாதகுணத்தை வகுத்திருப்போமிருப்போம்
தர்மசாதிகுணத்தை உறுப்போமறுப்போம்
காதைகளும்வாதை வெறுப்போம்வெறுப்போம்
கண்டபடிவைதாலும் பொறுப்போம்பொறுப்போம்

ஹரி

பகவத்சர்வதீதையயாம் பழியோம்பழியோம்
பலதீதவாலயங்களுக்குள் துழையோம்துழையோம்
அகத்தைக்கொண்டவரைக் கண்டழையோகண்டழையோம்
அடியாரருவன்றியினி பிழையோம்பிழையோம்

ஹரி

எதிர்க்கவர்க்கெதிர்பொழி புகலோம்புகலோம்
இனிப்பில்லாக்கையையா மிகலோம்பிகலோம்
பதிதாளிடத்திலொன்றுத் திறலோம்திறலோம்
பரங்குசதாசரைவிட்டகலோமகலோம்

இ-ம்-காதகாமக்கிரியை-ஆதிதானம்.

பல்லவி.

ஒருக்காலுங்கிடையா தரியிடசேர்வை
துனமதிபுடையோர்களுக்

கொருக்கா

அதுபல்லவி.

குருவையெயிற்றுசெகத் குருவைப்பிழித்துஞானக்
குருவைத்துதித்தரியைக் கோறித்தொழாதவர்க்

கொருக்கா

சரணங்கள்,

நித்யமானபொருளை நித்யநிநையாமல்

அனித்தியமானதையெண்ணினிற்கு மானிடர்களுக்

கொருக்கா

இரண்டையுஞ்சுமப்பித்தி ரண்டையுமொழித்துப்பன்

ஸிரண்டநிதமுநெஞ்சினில் செபியாதவர்க்

கொருக்கா

மார்க்கத்தையிட்டுக்கெட்ட மார்க்கத்திலவீழ்ந்துசன்

மார்க்கத்திற்குக்குமணரைப் பணியாதவர்க்

கொருக்கா

சாரமில்லாசம்சாரத்திஷ் விழூர்த் தனி

சாரத்தினுலுைந்துசாகும் பாவிசுளுக்

கொருக்கா

பரநாரிகளைக்கண்டு பரவசனாகிய

பரங்குசதாசர்களைப் பழிக்கும்பாமரர்களுக்

கொருக்கா

நூதனமானகீர்த்தனைகள்-ய்.

கி-ம்-இ-ம்-அசுவேரி-அடதாளம்.

பல்லவி:

பேதைநெஞ்சேயிந்த செனமெறித்த நூதன்பெற்ற

பலன்டோதும் அனுபவிக்கக்கம்போதும்

பேதை

அநுபல்லவி,

மாதர்க்கள்மண்திணி லாசைவைத்த

காதலெல்லாமெங்கேபோச்சே-எம்

நூதர்கையிதழிக்குலாச்சே சந்நப்பபோதிலெடுக்கிச்சே

மூச்சேநெதென்னபேச்சே

பேதை

சரணங்கள்.

மெக்தபநுத்தசடஸ்த்துடன் மலர்மெக்தையின்மேல்

பறித்தாயேநாளைபக்கி பெறியுதேதீய

இந்தசிவதிராசையறிவாசிய ஒ-ஒ-பேயே

பேதை

சண்டன்மன்வந்து தண்டனைசெய்துநனைக்
கொண்டுபோகவரும்போது அவனைக்கண்டுபிப்பவரோது
அதிலுண்டோபலனுக் கோதுவெகுசுது பேதை
தீராபிரவிசுவாராமலே ஸ்ரீமந்நாராயணுவென்றுசொல்லும்
பால்மாறாமலேவந்தரில்லும் அருள்நேராகவந்த
புல்லுமராய்கைவெல்லும் பேதை

கீ-ம்-இ-ம்-புன்னாகதோடி-சாப்புசாளம்,

பல்லவி,

பிறந்தநெய்தலமச்சே பூநியில

இருந்தநெய்தலமச்சே

அதுபல்லவி,

சிறந்தநெய்தலம்குழம்பெரும் பூநூரில்விற்பிறக்கும்
அதிபதியைதினமுந் துதியாமுடன்

சரணங்கள்.

அரிசாசர்னைக்கண்டுநீரியமுடன் ஆகரிப்பதைவிண்டு
முதியனைப்போலவாமுனபிச என்னுல்வைதிரியும்
பாசகனவன்கருவினிழியாமல் பிறந்து
மனைவிதனைவிட்டுநாமமெனு மயக்கததில்விற்து கெட்டு
ஆனேவோர்யிசமுதேவ யன்பு ஆலேந்தாய்டோற்றிரிந்துதினமும்
பிறர்மாசரைப்புணாச்சி செய்திருந்ததோகி
அருமறைஅமரசித்தர் முனிவர்கள் ததிகவெண்ணுகிரு
வேங்கடமுடையன திருமுக்கன்பனைகருணை
ராமாதுஜகைக்கருத்தினிவ் நினைப்பாவி பிறந்து

கீ-ம்-இ-ம்-கல்யாணிஆதிசாளம்.

பல்லவி.

எத்தனைநாளிருந்தாலும் காமம்

இருப்பதுசதமாபாளிநுப்துசதமா

எத்த

அதுபல்லவி.

அத்திமுறையிடவொ ஸ்ரீஅரிநயஅனுதினமுந்
கொண்டும்அவ்வாதம் கெதியெனறமேமும்
அவனையேபாடுங்

எத்த

சரணங்கள்;

நீர்மேற்குழியைப்போலவும் வாழ்வைநிச்சயமென்றுநம்பாதே
உயர் அச்சுநனைமறவாழேபுவிமீக்த

எத்த

வேசிகள்மீதிலாசைமிகவைத்து நாசமடைந்துபோகாதே
பாசபந்தமதிலழுந்காதே நீர்மாசம்போகாதே

எத்த

ஆசையுடன்திருவேங்கடன்பணியும் ஐயனாகேகாள்வோதோறும்
ஆதுசெய்யவேமீமணந்தேதும் நல்லவழி யத்தோறும்

எத்த

இம்-புன்னுகவாராளிஅடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்;

உன்னையேநம்பினைன்சேஷா வாகாராளன்மேல்மனம்
வைத்தாளுவையிப்போ பாஷியக்காரா

உனை

வானவர்டனியும்தாரா என்மேல்வரம்மனாகுமோ
வைஷ்ணவமத்தேரோ

உனை

கடரேசர்டனியும்பொற்பாதா எந்தன்குறைகேட்
டருள்செய்யுனக்குத் தகாநா

உனை

தினதபாளாகுணகாரிசே வடி தினந்துதிக்குந்
அடியாரக்கருளுவ்வெம்பிரா

உனை

வனசேரோருவிகர்கண்ணு கேடசமனமுடிவந்
தழழத்திட்டனக்கே யிலணை

உனை

திரிதண்டகாசராவாய எத்தனைதிராபிறனிதுயர்
திரக்கணபாராய

உனை

எருபனுலவர்க்கருள் செய்யேகாப்புவிளளையேன்
வருதகெனினிடாதிர்க்கவெண்ணா

உனை

கொழிச்செய்யுமரவிசேசோமயேமருளே
வாய்திறந்துயைபேசச்செய் எதிராஜா

உனை

பரம்பதனிவாசவருளே சுரும்பலசாகரவ
கடந்துடனபதந்தருளே

உனை

இம்-பேசிககேசாழ-மீசரகாளம்.

பல்லவி.

தாமோதரநீயேசுது தர்க்காத்
தருள்செயலாய்கதி

அதுபல்லவி:

சமாதிகளனைத்துமபோகதி காராய்சீராய
காணநாநனைகாமோ

சரணங்கள்.

வாரணமுனியழைக்கவந்தமாததுரேபதைக்கபயந்தந்த
ஆரணன் துதிசெய்திடும்எக்களையா மெய்யாஆதியேசோதியே தா
சென்னமுணவாசைநீக்கி திருவடிகளுக்குடையத்தாக்கி
தனதுமனதில்லுரையப்போக்கி காநாவாதாசாமளவாமள தா
வாசவன்புழ்காஞ்சிபுரிவாசை வாகராஜபாகமுடனே
திருவேங்கடநாசாபோஷா பாலனேலோலனே தா

ச-ம-கீ-ம்-இ-ம்-ஆசாவேரி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

இருந்தென்னபோயென்ன இவ்வுலகத்தில்
இருந்தென்னபோயென்ன

அதுபல்லவி.

நிரந்தரநமக்கருள் தருமந்தராமமந்திரத்தை
நினைவினிழைத்திருக்கும் பாவிகள்.

சரணங்கள்.

இராகமனதயறுத்து ராமனடியைவணக்கும்
பாதங்கள்பணியாத பாவிகள் இரு
திரேகபத்தினுலே தெருவெங்கும் திரிந்தம
யோகிகளிடமனமேகாபபண னும்பாவிகள் இரு
செகந்தனிலிருக்குஞ் கர்ச்சனர்களைப்படைத்துக்கொண்ட
கத்தினுலழியும்பொல்லாக்கொடியபாவிகள் இரு
பேசாவிடம்புகளைப்பேசி ஸ்ரீபராக்குசதாசர்களைப்
பழிக்குஞ்சண்டாளப்பாவிகள் இரு

கீ-ம்-கேதாரசௌளம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி,

இந்தாந்திரவிஷகாத்துரையான் யிருந்ததுபோதும்
யானையிருந்ததுபோதும்

அதுபல்லவி.

சந்ததமுந்தில்லைதாண்டவராயன் சந்திதிரில்குக்காடும்
பொன்னம்பலமேயென்றுபாடும் அதைதேடிம-இந்த

சரணங்கள்,

பெண்டிபிள்ளைகளைச் சோற்றுப்பாலையம்பெருகியசங்கக்கூட்டம் இந்த
 அதிலுனகுகென்னகொண்டாட்டம் பொம்மலாட்டம்
 அற்பகூத்தினிற்காசைப்பட்டுபிர்மமாநந்தத்தை இந்த
 மநவாகேதும்மையிற்றினிற்றிவாகேத இந்த
 செல்வமுல்லையேனென்று சிலமாதர்களைக்கண்டு இந்த
 மதாடர்ந்துஅவள்பாசங்கதியென்றுகிடந்துவைடந்து இந்த
 அத்தியதிபவர்க்காமவிகாரங்கள் அன்னமயமதுகோசம்அதி. இந்த
 லாசைவைத்தால்வெகுமோசம்பவநாசம் இந்த
 தேசங்கடேறும்அலைத்ததிரிந்தகேழ்ப்புதத்தவைத்தாலும் இந்த
 நாளைக்கூடவாராநொருக்காலும்விசமென்றாலும் இந்த
 எட்டசனிலெழுத்தபொலையுமோநாம்எதித்திரிஜென்மசம்சாரசாரக இந்த
 உறைகாணவேசுமைபாசம்இவென்னகோரம் இந்த
 அண்ணலெழில்மகாபாலகிருஷ்ணன்ஐரோமுமதைவெல்லு இந்த
 ஆண்டவனகோயிற்செல்லும்தில்லைத்தாண்டவராயனைபுல்லும் இந்த

கீ-ம்-இ-ம்-பைரவி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

ஓம்-ஓம்-ஓம்-ஓம்-ஓம்-பிரணவசொரூபனே.

அதுபல்லவி,

ஆகாரமாகியஐயந்திருவடிபை அனுதினமும்கேசித்து
 நன்னையடிமனமே

சரணங்கள்.

ஆயிரத்தெட்டண்டமும்ஒர்குடைக்குளாண்டஞானேமறித்தும் ஓம்
 வலைத்தும்வேலாவிருபிளவாய்செய்தவுக்கிரன்
 நாதாந்தநாசருக்குநாதபிர்மமாகிய ஓம்
 நாதாந்தவேதாந்தசித்தநாதசொரூபனே ஓம்
 ஞானசொரூபருக்குஞானமொழியுரைத்த ஓம்
 ஞானமேபரிபூரணனேநகரணன்திருமகனே ஓம்
 வேதத்தின்முடிவிலுந்தேடியுங்காணை
 வேலனேவிராமலனேமெய்ஞ்ஞானதேசினே ஓம்

அருளிச்செய்த

அருள்மொழிபேரி அடதாளம்.

பல்லவி.

அருள்மொழியேவாய் தா அருள்புரியாயே.

அருள்மொழியேவாய் தா அருள்புரியாயே.

அருள்மொழியேவாய் தா அருள்புரியாயே

சரணங்கள்.

வாய்திறந்தென்னோடொரு வாய்க்கைசொல்லாயே

வஞ்சமேசெய்தேனென்று மனமிரக்காயே

அருள்

ஆன்னையும்நீ கண்டாயும்நீ குருமெய்வம்நீயே

ஆபத்துவேளைதனில் ஆதரிக்கலாகாதே

அருள்

டஞ்சுவர்க்குத்தூதுசென்ற பரமதயாளபட்சம்

எனமேல்வைத்தடிமைபைப் பார்க்கலாகாதே

அருள்

சங்குசக்கரமுருக்கண்ணெனமார்பா

சமயமறிந்துகவியெய்வாய் சாமளநாபா

அருள்

இரணியசம்மாரதீரா எழுமங்கையாட

விடவழைக்கிறவகா திருக்கால் உலகமஞ்சாதா

அருள்

இசைசொரியுக்காஞ்சி புரிவாய்க்கவரநீருவேங்கிட

தாசன்முதிசெய்யும் ஜெகதிசர்

கீ-ப-இ-ம்-தஜாவந்தி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

கண்டேன்கண்டேன்கண்டேன் பாலவெண்ணையுண்டேனே

காலவெண்ணையுண்டேன்கண்டேன்

அதுபல்லவி.

அண்டத்திற்பேரர்கள் தொண்டர்களுகிய

நினைபுபஜனைசெய்யும் புண்டரீகநாதனே

கண்டேன்

சரணங்கள்.

பூமியில்பக்கர்கள் சாபத்தைததீரக்காத

மாமனைவதைசெய்த தாமோதரனே

கண்டேன்

எதுகுலத்தோர்களுக்குவாத புரளிகம்மதங்களைத்

தொலைத்தென பதமநாமனே

கண்டேன்

நாசனபரமபக்கவரசன் அரக்கநாசர்க்கு

நேசருகமணிமனோ லயனைநேராகக்

கண்டேன்

ஆக-தூதனகீர்த்தனை-ய-ம் முற்றிற்று.

இ-ம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாழ்மனைதுக்கென்னென்றுரைப்பேன் அடிக்கடியென்பாழ்,

அநுபல்லவி.

ஊழ்வினையழியும்வழியை உற்றுப்பாராமலிந்த
வாழ்வதைக்கண்டுகரலத்தவிதயர்த்தமாய்ப்போகுவதையே

சரணங்கள்,

நீர்க்குநிறைபாவதேசம் நிலையிலையென்றால்மாமல்

மூர்க்கமாய்க்கண்ணை மறந்துமோசம்போகுவதையே

பாழ்

காமக்குரோதாதிசுணைக்ககண்டித்த

நாமத்தையகொண்டாபென்றால் உதிக்கிச்சாடுதையே

பாழ்

தந்தாயைச்சம்பதாதிசன்சாஸ்கியிலையென்றால்மக

கனவானாகுவேனென்று காலத்தைப்பாக்குவதையே

பாழ்

மாதர்களுவிலைக்குகையி மாளாதேபென்றால்சேளாமல்

பாதுகனகிப்புவிழிப் பாழாய்ப்போகுவதையே

பாழ்

சாஸ்விதசம்பதனை தங்கருளும்பராக் குசர்க்கு

தாசனாகென்றால்வைசொல்லை தள்ளிவிடுகுவதையே

பாழ்

இ-ம்-நாடகநாமக்கிரிசை

பல்லவி.

மாதவனைத் துதிப்பார்வாரி - எண் - எண் - எண்

இதைநினைப்பே

உறுபுல்லரி.

ஸ்ரீபரமேசுவரன் நம: நம: அரிஜனாயைப்பண்-பண்-பண்-பண் ணி
எலதயன்-உண்-உண்-உண்

சுண்ணாம்பு.

ப்ரீ ம்ந்ர ராயண னன்றி யில் பரனவேறில்லையி துவேமெய்-மெய்-மெய்
 ம்ந்நவபெல்வம்பெரய்-பெய-பெரய்-ஆகையால் சீராயிரமாதவனை
 ஹரிநயச் சித்தமதிவொளித்து வை-வை-வை-வை-நல்லுறவைசெய்
 சேசுவனைவிடவேரிசெனுண்டோ-விதைநீ-செநல்-செநல்-செநல்-செநல்
 எரனைநீவெல்-வெல்-வெல்-ஆகையால் மாதவனை
 மோசுமபேபாகாமலகா முருஞ்சநடி யணனடயில்நில்-நில்-நில்-நில் அனைவ
 ரையுஞ்செநல்-செநல்-செநல்-செநல் மாதவனை
 சுகமாய்மானவிச்சகாயமழியும் வழிபார்-பார்-பார்-பார்
 இக்கரையைநீயேயர்-யேயர்-யேயர்-யேயர் மாதவனை
 பரம்குசகாமனைவிடவிக்குலந்தில் குளக்கார்-ஆர்-ஆர்-ஆர்
 நம்மதிவாச்சேர்-சேர்-சேர்-சேர் மாதவனை

இ-ம்-பியரகு-ரூபகதாளம்.

புல்லுவி.

இருந்தென்னபோயென்ன இவ்வுலகத்தி

உறுதிப்படுத்தி.

நிரந்தரம் நமக்குள் நரும்தராமம்
 திரமதைவினை வினில் மறந்திருக்குமபரவிகள் இரு
 சரணங்கள்.

[illegible]

சமஸ்கிருதகீர்த்தனை.

இ-ம்-தன்னியாசி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பஜஜேளதிராசம் மானசபஜஜேளதிராசம்.

அதுபல்லவி

பசுபாந்ரிநேசுவரம் நாமம்

நிசபக்தாந்நாதபதர்ப்பேபாதம்

பஜஜே

சரணங்கள்.

அக்ஷதர்விச்சேகபாசபம்

மிதர்பாஷ்ணவாமுனிசூதிபம்

பஜஜே

திரிகண்டகாரிகசனபயனாகம்

புதசனவினுஸ்ரீபூகபுரிச

பஜஜே

திருவேங்கடகுருருபதயாளம்

குருகுலவரபரங்குசபதயுகம்

பஜஜே

சமஸ்கிருதகீர்த்தனம்

இ-ம்-தநாமக்கிரியை-அடதாளம்

பல்லவி.

பஜஜேபஜஜீளதிராசம்-பஜ-பஜஜேபஜஜீளதிராசம்

அதுபல்லவி.

பங்கசபனது-பதாரமடேச்சல்-பஜ ஜஜே.

சரணங்கள்.

ஹதஸ்சனபரிபாபம்

அற்பதமுனிசூலவாதிபம்-பஜ

பஜஜே

சேதகபலகிரியபராமம்

தாமத்புசம்-வினாசம்-பஜ

பஜஜே

ஸ்ரீமக்வேங்கடகுருருபம்

வாத-பராதிஸ்து-பராதம்-பஜ

பஜஜே

சேகேவராயந்துசம்-ஸ்ரீமத்

பரங்குசமிர்துசரணமசமசு

பஜஜே

இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஸ்ரீமந்நாராயணாவென்றென் னுங்கள்-கொழிய

திவினையதுமகையெண்ணுங்கள்

ஸ்ரீமத்

அதுபல்லவி.

நம்ராமநாமாயிந்தமுண்ணுங்கள்-உங்கள்

நாவினால அரிஸமரணைபண்ணுங்கள்

ஸ்ரீமந்

சரணங்கள்,

சர்வம்விஷ்ணுமயமென்றறியுங்கள்-பொல்லா

ஷ்ட்குணங்களையறுத்தெரியுங்கள்

ஸ்ரீமந்

கெர்வமுள்ளோரைவிட்டுப்பிரியுங்கள்-அரி

யேகதியென்றமனத்திலுறியுங்கள்

ஸ்ரீமந்

துஷ்டர்களைக்கண்டால்விட்டோவிட்டோடுமிகள்-நல்ல

சஜனஞ்ஞடனையுமவாடுங்கள்

ஸ்ரீமந்

கஷ்டங்கள்போம்வழியைத்தேடுங்கள்-நமது

கமலக்கண்ணைமுகனைக்கொடுங்கள்

ஸ்ரீமந்

தசாவதாரனைகோருங்கள்-சகல

சஞ்சலங்களழியப்பாருங்கள்

ஸ்ரீமந்

பராங்குசதாசாகஞ்ஞடனே சேருங்கள்-உங்கள்

கேரிகையெல்லாமீட்டறுங்கள்

ஸ்ரீமந்

ச-0-இ-ம்-நா-தநமக்கிரியை-ஆட,காளம்.

கண்ணிகள்

ஸ்ரீனிவாசனமகியானப்பவர்க்கு-அக்

கியானமேதுஇனிமேல்-மேகாபி

மானமேதுஇனிமேல்

க

ஒருதெய்வத்தைப்பிடித்திருக்குமவர்க்கு

துரிதமேதுஇனிமேல்-மனதுகொரு

வருத்தமேதுஇனிமேல்

உ

இரண்டுஞ்சமப்படுத்திக்கொண்டவர்க்கு

கண்டமேதுஇனிமேல்-அன்னியர்க்கு

மெண்டமேதுஇனிமேல்

ந

முனியும்வெறுக்கபிராணிகளுக்கும்

மர்ணமேதுஇனிமேல்-புவிதனி

நாணமேதுஇனிமேல்

நாலுங்கொராகுசிலர்க்கு-இக்கிர

சிலமேதுஇனிமேல்-அவர்களுக்கிந்த

ஞாலமேதுஇனிமேல்

ந

ஆசையும்வோறுத் தோருக்குகாமவி

காமமேதுஇனிமேல்-துஷ்காமவி

காமமேதுஇனிமேல்

௬

ஏழலகத்துக்குமேலே யிருப்பேர்க்குர

தேகமேதுஇனிமேல்-தாச்சனருட

தேயமேதுஇனிமேல்

௭

எர்-டெழுத்தை யும்விட மதுஷ்டிப்பவர்க்கு

நஷ்டமேதுஇனிமேல்-அர்களுக்கோர்

கஷ்டமேதுஇனிமேல்

௮

ஒன்பதுவிதபகதிபெற்றிருப்போர்க்குத்

துன்பமேதுஇனிமேல்-சமசாரத்தில்

இன்பமேதுஇனிமேல்

௯

பக்தவதாரனை அடுத்தவர்க்குடன்

மத்தமேதுஇனிமேல்-மற்றொன்றினில்

சித்தமேதுஇனிமேல்

௧௦

தாசரடிகள்மலர்ந்து ரிஷிபானவர்க்குக்

கிடீல்சமேதுஇனிமேல் பெண்களுடைய

நேசமேதுஇனிமேல்

௧௧

எண்ணும்அரிபஜனை பண்ணும்வர்க்குப்பாவ

புண்ணியமேது இனிமேல்ஒருவர்கட்

கண்ணியமேது இனிமேல்

௧௨

வேதசாரமறிக்க சாதுகளுக்குசாகி

பேதமேதுஇனிமேல்-இவ்வுடலுக்கு

சேதமேதுஇனிமேல்

௧௩

தூஷிப்பவரைக்கண்டு சந்தேகாஷிப்பவர்க்கு

தோஷமேதுஇனிமேல்-ஒருயர்மேல்

தவேஷமேதுஇனிமேல்

௧௪

இக்கரைசெய்துக்கரை யேறினோர்க்கு

துக்கமேது இனிமேல்-நெஞ்சில்

நமிக்கமேதுஇனிமேல்

௧௫

தேகத்தை அனித்தியமாப்ப பாவித்தவர்க்கு

தேசமேது தாவிஷ்டபத்தை

மோகமேதுஇனிமேல்

௧௬

துக்கமர்னசெகத்தை இச்சியாதவர்க்கு

அச்சமேது இனிமேல்-மனதிலொரு

இச்சையேது இனிமேல்

கள

சீராய்சிப்பொருளை ஆராய்த்தறிஞ் வர்க்குக்

குருமேது இனிமேல்-பரமபதந்

தூரமேது இனிமேல்

கஅ

மாசம்ற்பராங்குசதாசர்க்குக்கு ஆசா

பாசமேது இனிமேல்-மனதிலா

யாசமேது இனிமேல்

கக்

இ-ம்-பந்துவராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஸ்ரீவம்விஷ்ணுமயம் என்றறி-ஸ்ரீவம்விஷ்ணுமயம்,

அதுபல்லவி.

சர்வபுவனங்களும்சர்வசலங்களும்

சர்வதேவதைகளும் சதுர்முகனமுதலாய்

சர்வம்

சரணங்கள்.

வேதபுராணங்களும் விசிடகளும்ங்களும்

மாதாபிதாக்கள் குருமக்களுமுதலாய்

சர்வம்

வனங்கள்சலங்களும் மரங்கள்நதிகளிரு

வினைகள்பயன்பலனுவிண்ணுமண்ணுமுதலாய்

சம்ர்வ

பரமாரோசமுப்பராபரணம் சோதியம்விராட்

புநஷன்பப்பிரமும் பாணவாசாரமுதலாய்

சர்வம்

இங்குமங்குமாயந்த எள்ளுக்குள்ளெண்ணையப்போல்

எங்கும்நிகறந்திருக்கும் ஈஸ்வரனமுதலாய்

சர்வம்

என்மனமேயிகைக்கே ளெல்லாவுயிர்களுக்கு

நன்மைதரும்புதி பாரங்குசனமுதலாய்

இ-ம்-சாவேரி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஈயெறும்புமுதல் பிரமமாதியருக்குரட்சிகள்

எவனோவவனேபா ளென்றறியாய்

அதுபல்லவி.

மாயனதுமாய்கைக்குள்ளகப் பட்டயுத்தே

வதைக்களுக்குபாத்வ மேதுரையாய்

ஈயெறும்

சரணங்கள்.

உலகமடைப்படைத்தன்னுடனேவிழுங்கி
உமிழுந்தேவனைப்பரனென்றறியாய்
பரகாரமும்பிறச்சுழியுஞ்செய்வங்களுக்குப்
பரத்தவமென்றுசொல்வதேதுரையாய்

நயெறும்

பரபரகிடனென்றகேசருண்டோ அருத
பகவான்தனையேபரனென்றறிவாய்
சரபத்தினுக்கொழிம்பாபத்தினாலறிந்து
சாகுவாக்குபரத்துவமேதுரையாய்

நயெறும்

இறப்பும்பிறப்பிலிலாதவனெவனோ அவனை
யென்றைக்குறிசுபரனென்றறிவாய்
இறப்பிறப்பிற்குமுடன்பட்டழிந்தொழியுந்துப்
பேய்களுக்குபரத்வமேதுரையாய்

நயெறும்

சகலதேசங்களிதிகாசாதிகளுஞ்சத்தியஞ்
செய்துரைத்தவனாரைதயறியாய்
சுகதுக்காதிகளுக்குள்ளாகிழியுஞ்சுத்த
துர்ப்பலர்க்குபரத்வமேதுரைப்பாய்

நயெறும்

நாராயணனேபரமென்றுதிருவேங்கடர்
சாரீருபயேசிக்கதைபறியாய்
ஆராய்ச்சறிந்தபிசுனாசுகிலுமுண்டேர
பரங்குசதாசன் தனக்கிசையுறையாய்

நயெறும்

இ-ம்-சாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

அகாரசப்தத்துக்கதிபதியானபுரீ
ஹரியினடிமலர்தனைப்பணிவாய்

அது பல்லவி:

விசாரகுணங்கோடிருக்குந்தேவதைகளை
விருப்புலதினாற்பயனெதுமில்லையாகமால்

அகார

சரணங்கள்,

உகாரசப்தத்துக்குரியவனெனவன்
ஒருவனுக்கேநீடாஸாயருள்பெருவாய்
விசாரமானகற்றெய்வங்களானுலேவல்
வினைகள் தற்றுறற்கிடமில்லையா

மகாரசப்தத்துக்குடையசகலவாச்
 மாக்களுக்குரட்சகனாரறிவாய்
 அகாரகுணத்தைக்கொண்டன்னியதேவதைக்களை
 யடையுமானிடர்களுக்கனர்த்தம்வருவாகையால்
 மேற்கூறின அகாரஉகாரமகாரங்களின்
 விவரமையறிவித்தருநவைநீயடைவாய்
 நீக்குமிழியைப்பாலழியுந்தேவதைகளை
 நித்தனென்றுபரங்குசதாஸனே ஆனதனால்

அகார

அகார

இ-ம்பியாகு-ருபகதானம்

பல்லவி,

சொன்னுள்ளிரோதமாகும்பான்

சொல்லுங்கிதேனகேளீர்யான்சொல்லுகிதேனகேளீர்

அதுபல்லவி,

புன்னுத்தின்மேலொளித்துமறைத்தவம்
 புநுஷெத்தமர்க்கினையாருஞ்சொல்லப
 புவியினில்வேறில்லைபாருந்தினந்தோறும்பான்

சொன்

சரணங்கள்.

வேதங்கள்தோறுமாதலனேபரனென்
 றேறாதுமுண்மையைப்பாரோர்க்கும்அறிந
 கோதிலிழுப்பார்விண்போர்க்கும்
 இதல்லோர்க்கும்பான்

சொன்

ஐமுன்னுமுகனயன்முதலானவர்
 அறிப லுண்டானவரென்று
 ஸருதியாலுறைக்கும்நற்சொற்கண்டு
 இதைவின்றுபான்

சொன்

ஆதிமுலப்பொருளின்னதென்று
 கத்தில்முனைபாணையாஸறிந்தும
 அந்தமொழிக்கிசையாமாறிந்தும்
 வாய்திறத்தும்பான்

சொன்

அண்டபிண்டபிரமாண்டர்களுக்கர்தார
 மானயெம்பெருமானாரே
 பிரபலாதன்சொன்னதறியாரே
 என்னபேரேயான்

சொன்

குவலபக்திப்பராங்குசர்முதலாழ்வார்கள்
கூறும்வார்த்தைக் கெதிரில்லை என்று
கறினாலெழுவார்கள் கல்லை
இந்தச் சொல்லைப் பரண்

சொன்ன

இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதி எனம்.

பல்லவி.

அடியுங்கள் செயபேரிதைநம்
தரியிலலாமல் தெய்வ மில்லைபென்று புரியில்

அடி

அதுபல்லவி.

மதமென்றோரானையின்மேல் ஏறியந்த
மாதவனைப்பாரென்று மானிலந்த கில்

அடி

சரணங்கள்.

காண்மறையாதிகளால் அந்தமுடிந்
காரணனேபரனென்று நாடுமாசலால்

அடி

சிவன்முதலானோரும் பூரீயப்பதிபை
சிந்தித்துகந்துபணிவர் தினங்கோறும்

அடி

சகலிலாகாதிகட்கு அதிபனந்த
சங்கரகானேயிதுனே சாட்சியாக்கும்

அடி

பெரிநிலையானேவோறும் அநிகையனிடீடு
சேவியாரன்பரிதைத்தெரிந்தெல்லோரும்

அடி

கூகருளிடப்பாடி பூரிமத்பரான்
குடிசைகளு-னேகூடிபாடி

அடி

இ-ம்-முகாரி-அடதாளம்,

பல்லவி.

கிட்டிமா-விஷ்ணுவிலாகம்-கிட்டிமாதுஷ்டாகநஞ்சு

அதுபல்லவி.

விஷ்ணுவைப்பகைத்தற்பாகருக்குஉட்
பட்டுருண்டழித்தலையுமவர்க்கேது

கிட்டி

சரணங்கள்.

காசமடையுந்தெய்வங்களைநம்பி

மோசம்போயழித்தலையுமவர்க்கேது

கிட்டி

அஷ்டாட்சாப்தொருள்தனைவிட்டுமா

பிரதிஷ்டாராயத்திரிந்தலையுமவர்க்கேது

கிட்டி

சூ

பரமபதந்தருவனைமந்து

சூத்திரதேவதைகளோடலையுமவர்க்கது

கிட்டி

வேகமுறையிடுமவனைப்பிரிந்துமா

பரமகராயழிந்தலையுமவர்க்கது

கிட்டி

மாசில்லளவில்லர் பரங்குரர்க்குரிசு

தாசனுதாமலையுமவர்க்கது

கிட்டி

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-அடதாளம்.

பல்லவி

நாரணனுக்குச்சமமார் ஆதிசேஷனும்

நாவினுற்சொல்லப்போமோமனமே-அந்த

அது பல்லவி.

வாரணன்முறையிட்டபோதுசகல

தேவதைகளகப்பட்டவ வஸ்தையைப்பார்மனமே

நாரண

சரணங்கள்,

ஆயிரம்பாம்புகளானாலு மென்னவொரு

ஆதிசேஷனுமோ அதுபோல

ஆயிரந்தெய்வங்களானாலும் மச்சான்

அடிப்பொடிக்கிணையர்மோ மனமே

நாரண

சூட்சுமதேகத்தைக்கொண்டமி மினியூச்சிபொரு

சூரியன்சமமாமோ அதுபோல

மோட்சுமதைக்கொடுக்க வுதையிலலாததெய்வங்கள்

முகுந்தனுக்கெதிராகுமாமனமே

நாரண

சகலநட்சத்திரங்களொன்றானாலுமொரு

சந்திரன்சமமோ அதுபோல

ஆநிலதேவதைகளெல்லா மொன்றாலுமு

ஹரிகஞ்சம்மாமோ

நாரண

காலுகாலுள்ளலட்சம் நாய்களானாலுமொரு

நாமனுஷ்காமாமோ அதுபோல

லோலாயப்படுமன்ய தேவதைகளுமலட்கமி

லோலனுக்கெதிராமோ மனமே

நாரண

கார்கைகளொருபத்துக் கோடியானாலுமொரு

கருத்துரிச்சமமாமோ அதுபோல

பேய்க்கூட்டமான இச்சகூரமதேவதைகளெல்லாம்
பெருமானுக்கெதிராமோ மனமே

நாரண

நகரங்களெத்தனை வளமான லுமந்ததிரு
நாட்டுக்குச்சமமாமோ அதுபோல
இகத்திலுள்ள இர சேவனைகளெல்லாம்ஜெக
திசனுக்கெதிராமோ மனமே

நாரண

வேஷக்காரரெத்தனைபேரான லும்புரங்குசு
தரசர்களாசமமாமோ அதுபோல
நாசமடைபுடம்பலகேவனைகளும்கஞ்ச
மனனுக்கெதிராமோ மனமே

நாரண

இ-ம்-எ சகுலகாம்போதி-அடகாளம்

பல்லவி.

கண்ணனந்நிலைக்கெய்வ மில்லையே இதைத்
கண்டறிதெனிகம்பென்சொல்லையே

கமலக்கண்ண

அதுபல்லவி.

மண்ணாந் தவன்பாதன் தன்னையேவிட்ட
மனிதர்விழுவாரியேமன்முத்தையே

கமலக்கண்ண

சரணங்கள்.

ஆனையர்னது ஆதிமுலமேயென்
றழைத்தாதுதிக்கார் சொல்லுமேழு
மானையெத்தனை கயன்முன்னமே-அ
பார்வதிக்குவரத்தனைவககர னென்னுமே

கமலக்கண்ண

பிறப்பில்லாசெய்வத்தைகையேகண்டு
பிடித்தால்காணலாம் வைகுடத்தையே
இரப்பிறப்புண்டசெய்வத்தையேகொழு
கேத்துவாரகரத்தனை

கமலக்கண்ண

நாரணனுக்கே பரத்துவமேயென்ற
நால்வேசங்ங்ளி லுமுநரக்குமே
கூறந்தெய்வமெல்லாமனித சிவமே-பரங்
ஞ்சதாசன்சொல்வதுசத்தியமே

கமலக்கண்ண

இ-ம்-சாவேரி-ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

இருக்குநெய்வமென்றதான் இதை
பெல்லோருமுணர்ந்த ஜஜ்ஜிபுங்கள்

அதுபல்வி.

உருக்குஸ்தம்பத்தி வீருந்துற்பவித்த
ஆரிககிணையிலேயெவருமாணகமால்

இருக்கும்

சரணங்கள்,

வேதும்வேதசாஸ்திரங்களிலும்
வாதுசெய்புராணங்களிலும்
திநில்லாஇதிபாகபகவத்
கீதையாதிகளிலும்வியாபித்

திருக்கும்

போகமாக்கியமாதிசகல
யாகவேமஜமத்பமாதிஅ
னேகதர்மக்ஞானபத்தி
யோகமார்த்தகங்களிலும்வியாபித்

திருக்கும்

ஆண்டபிண்டங்களிலுஞ்சகல
மண்டலங்களிலுமனந்த அந்த
ஆண்டகோடிகளிலும்பகி
மண்டமாதிகளிலும்வியாபித்

திருக்கும்

கதிரிலாபஹீதிகளிலும்
உதிருந்நட்சத்திரங்களிலும்
பிரிதிவு அப்புவாய்வாகாசதுகளை
மதிலும்மதஜஸ்திலுமவியாபித்

திருக்கும்

மரக்கள்மனைகள்செடிகளதிலும்
கிளிகள்பட்சிகள்மிருகங்களதிலும்
மரக்கள்குகையிற்சு திரா
சரங்களுமெக்கெக்கும்வியாபித்

திருக்கும்

வீதிசுவாசுரீகவர்களிலும்
திசுசுமதிஅசுரர்களிலும்
எதிசுலாதிபதிஎளதிலும்
நதிநகாதிஎளதிலும்வியாபித்

திருக்கும்

வியாசராதிமுனிவர்களிலும்
பூசராதிமுனிவர்களிலும்
மாசிஸ்ஸஃபுதிபரங்குசாதி
தாசபூதர்களிலும்வியாபித்

இ-ம்-நாட்டை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நம்பிக்கெட்டவர்களில்லை ஹரிநாமமந்திரமெனுஞ்சொல்லை.

அதுபல்லவி.

நம்பிவந்தடுத்த இராவணன் தம்பியை
அன்புடனாண்டபெனனாண்டவன்புதற்களை
ஆனையைக்காத்தவரார்மனமே
அதைசுற்றேயுற்றுப்பார்

நம்பி

சரணங்கள்.

மாணாருவாய்லந்தமர்சன் தனைக்கொன்ற
ஜானகிராமனதிவ்வுசரணகமலங்களை

நம்பி

திரௌபதிமாணமதைக்காத்து
ரக்ஷணைசெய்ததாராதையறி

நம்பி

பாபியிரண்ணியனுப்பிரகலாதனனுக்குவந்த
ஆபத்தைத்தீர்த்துவெண்ணையன்பொன்னடிக்களை

நம்பி

பாசபந்தங்கள்வலையறுக்கும்நல்ல
சாஸ்வதபதவியைக்கொடுக்கும்

நம்பி

ஆசையுடனேஇந்தஅவனிக்குள்பராக்ருச
தாசர்கள்பணியும் செந்தாமரைக்கமலனை

நம்பி

இ-ம் செஞ்சுருட்டி அடதாளம்.

பல்லவி.

நம்புகள்நம்புகள் நாரணனடிக்களை
நற்கதிதந்துரட்சித்திடுவார்

அதுபல்லவி,

நம்பாதெவர்க்கெவனாயிருந்து-பொல்லா
நரகத்துக்காளையமரத்திடுவார்
நம்பாதெவர்க்கெவனாயிருந்து-பொல்லா
நரகத்துக்காளையமரத்திடுவார்

நம்பு

சரணங்கள்.

நம்பினயானைசனகசுதிமூலமாகி
ஸத்பதவிதனைக்கொடுத்தார்
நம்பாமலிருந்தயானைதந்தலையார்
நரழிகைக்குள்ளாகவேயுடைத்தார்

நம்பு

கம்பிளபரதாழ்வான்மனக்குமுன்

னாகபரட்டிமையுதித்தார்

கம்பாமலிருந்த இரணியகசிபன்முன்

நரசிங்கமாயலனாயிவனகந்தார்

கம்பு

நாபினவியிஷணுதவான் தனக்குமுன்

ராமனுபவதரித்தாபரித்தார்

கம்பாமலிருந்த இராவணசுரனபங்கில்

கமனாருந்தவன் சலையறுத்தார்

கம்பு

கம்பினபஞ்சபாண்டவருக்கு முனிருஷண

னாயிருந்த வரிடர்போககடித்தார்

கம்பாமலிருந்த துரிமோகனனக்குதவுட்ட

னாயிருந்தவன்மணனில்விழவடித்தார்

கம்பு

கம்பினாரணனை துடையுங்கோளினினி லுந்த

நரசெனமமழித்துபோய்விடுமுன்னே

கம்பாமற்கெட்டாவெடுக்கொள்பராங்குச

நாமனைத்தவிரவேறு துணையிலேயே

கம்பு

இ-ம்-தன்னி ராசி ஆதிசாளம்.

பல்லவி:

தூஷி பவளங்குப்பட்டுநிம்-கம்ம

தோஷவ்ஷத்தனையும்விட்டுநிம்

அதுபல்லவி,

தூஷி பவளாடன்தவேஷம் வைபாதி-கம்மை

பேஷிக் புதுறுரிபுலியிலிருப்பாரினி

பூஷணையும்வரும் தூஷணையும்மேல்

வேஷத்துக்கே ஆகமாவுக்குயறிசீ

தூஷி

சரணங்கள்.

பெற்றவரவர்முதலே ரிசினை

பெற்றசுனாலென்னமண்மேலே

குற்றவில்லாதகுழந்தைதன்னிடயிட

றத்தனைபுர்பேரகவினாரினையறிசீ

பத்துநீரிட்டா லுடசெத்தாப்பேரஞ்ருயினி

தூஷி

அரிபஜனைக் கீர்த்தனை

உலகத்திற்கு ஞானம் பெய்யல்லவோ ஞான
முள்ளவதற்கு லகம் பெய்யல்லவோ
பலபலவிதமாகப் பாரிலுள்ள பேரெல்லாம்
குலைக்கும் நாய்களைப் பிப்ரவே குலைத்ததினென்ன
சலசதாரட்சணை சலியாமல் நினைநிதம்
மலையைப் போல் வருமிடம் பஞ்சப்போல் விலகும்

துணி

அபகாரிகளை யிந்தத்தவியில் மகா
உபகாரிகளென்றறிமனதில்
அபரிமிதமாய்பவாதம் வருவதெல்லாம்
சபலமேபரங்குசதாசனைக்கீகரினி
விபரிதஞானத்திலிழுகாமலே அரிபி
னுபயதிருவடிபை உறுதிபுடனே பிடி

இ-ம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதானம்

பல்லவி,

கண்டுசேவிப்போம்வாரீர் பட்டரபிராமனை.

அதுபல்லவி:

தெண்டனிட்டநீலகண்டன் துதிபாதத்தைக்
கண்டுமல மகிழ்ந்துகொண்டு கீழடிக்கையாய்க்

கண்டு

சரணங்கள்,

துண்டதாடகிபக்கண்டவுடனேயவன்
மண்டையுருளும்படிதெண்டனைசெய்தவரைக்

கண்டு

மண்டலதாசர்கள் சின் றபுகழ்ப்
கண்டன்வில்லைநாடு துண்டாயொழித்தவரைக்

கண்டு

வேகமகாய்முனிபாக்கைமுடிக்கன்
பாக்ககல்லைப்பெண்ணைகச்செய்தவரைக்

கண்டு

தெண்டகாரணயஞ்சென்றகாரணமுதம்
கொன்றுநரிகளாய்க்கன்றளிந்தவரைக்

கண்டு

வந்துபணிந்தஅதுமன்றாரவிதனைத்
தொட்கமாக்கிச்சேதுபந்தனஞ்செய்தவரைக்

கண்டு

மண்டபரக்கந்தாண்டன்சிரசுகளைத்
துண்டித்தவிசயகோதண்டபாணியைக்

கண்டு

மச்சாவதாரபராங்குசதாசனை

ரட்சித்தருளுட்செயலட்சுமிசமேதனைக்

கண்டு

இ-ம்-நாதகாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

ஸ்ரீரகுபதியுத்தன் திருமலரடிகளைச்

சேருவதெனினெனப்போ

சாரணசம்சாரக்கடலைகான்

தாண்டிக்கரையேறுவதெனப்போ

ஸ்ரீரகுபதி

மாயப்பிரபஞ்சத்தை மறந்துன்னைக்காண

உபாயமறிவதுநெனப்போ

காயத்தைப்போக்கியென் கர்த்தனையென்னுடன்

கலந்துகொள்வதெனியெனப்போ

ஸ்ரீரகுபதி

காமகருரோதலோப மோகத்தைவெறுத்துகான்

கடைத்தேறுவதெனியெனப்போ

நேமமாயிருந்தனமத்தை மனதெனில்

நினைந்துமகிழ்வடைவதெனப்போ

ஸ்ரீரகுபதி

ஒடித்திரியும்பெஞ்சைவேடாமலடக்கின

ஹறுதிபடுத்துவதெனப்போ

நாடியுன்பரகத்தைக்கொண்டர்மெடியாருடன்

கடிச்சுகித்திருப்பதெனப்போ

ஸ்ரீரகுபதி

ஆசையென்றபிசாசைக்துரத்தியுன்

னடியைப்பணிவதுநெனப்போ

தாசர்கள் திருவடிதாசையென்கிரகினில்

தரித்துக்கொள்வதெனியெனப்போ

ஸ்ரீரகுபதி

எவரென்னவைதாலும் மெதிர்க்குப்பேசாமல்நான்

மவுனமாடிநுப்பதுமெனப்போ

ரவிகுலசந்திரபராங்குசதாசனை

ரட்சிப்பதெனநீரெனப்போ

ஸ்ரீரகுபதி

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-தாளம்.

பல்லவி.

உன்னையே நம்பினைனாயா அரியேயேனி

அதுபல்லவி.

எனையாளத்தடைசெய்வதேனெந்தன் னுரையே
சுரணங்கள்.

(உனை)

சிலையைப்பெண்ணுக்கியபாதா-உந்தன்

சித்தமென்மீதிறச்சற்றேறியிரங்காதா

மலையைச்சுமந்தபிரக்யாதா-என்னை

மன்னித்தருளுமடியார்க்குநுள்போதா

(உனை)

உத்தமனேகனகராமா-எந்தன்

ஊழ்வினைகளைத்தீருமேபரந்தாமா

சூற்றமென்மேலெண்ணலாமா-இந்தக்

சொடுமைக்கென்னசெய்வேன்கோவிந்தநாமா

(உனை)

தீரனேநா னுனக்காளாயாவ

தெப்போ அரியேஒருக்கமணியனுளா

நேரரிக்கைதாமலர்த்ததாளா

பரங்குசுதாசன்வரமதைக்கொடுக்குந்தயானா

(உனை)

இ-ம்-புன்னாஹரானி-ஆகிதாளம்

பல்லவி.

உனையே நம்பினைன் ஆதரிக்கோவிந்தமுரஹரி.

அதுபல்லவி.

உணையேநம்பினேனினித்த உலகத்திலேவென்றறறியேன்
எனையாளலாமேல்மங்கைமணுள்ளேநான்

சரணங்கள்.

கல்லைப்பெண்ணுக்கவிலையா-இன்னமுமந்தக்
கருணையென்மீதிலையா

எல்லாமறிந்துகாக்கென்னநானோதுவேனோ

உணையிடவேறுதிக்கில்லைஇல்லையான்

(உணை)

இன்னமென்னுடன்வாதாஅன்னமுமிந்த
ஏழையின்மேலிரங்காதா

அன்னைபோல்வந்தென்னைரட்சியுமிந்த

மன்னிலந்தனிவ்லபன்னகசயனனேநான்

(உணை)

மோசஞ்செய்யாதேராகவாகருடனிட

முதுகேறியெந்தன்மின்னாகவா

பாசமறச்செய்தெந்தனனைசநீரெவன்னோடு

பேசிப்போபராங்குசதாசானுகூலனேநான்

(உணை)

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-அடதாளம்.

பல்லவி.

இன்னமென்மீதித்தயவேன்வராதையா.

அதுபல்லவி.

என்னகோபமோ எவரிட்டசாபமோ

(என்)

சரணங்கள்.

சரணமென்றுநானுந்தன் தள்ளவணங்கினேன்

கருணையாரையாபாற்கடலில்வாசனே

(இன்)

அன்னையாயென்னைவந்தாதரியாவிடிண்

பின்னையார்த்துணைபிரசன்னராகவா

(இன்)

சிக்கில்லாமலேயென்னைசெய்துவிடுஇனி

திக்குவேறிசெவனேதரனே

(இன்)

என்னசொன்னாலும்உனக்காக்கமில்லையே-நா

மென்னசெய்குவேன் தலைவிதிக்குநாராயண

(இன்)

மடுவிலயானையெனம்வைத்துஆண்டதைப்போல்

கொடுமென்றன்வார்த்தையாரங்குசரவதாரனே

(இன்)

இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

எனையாட்கொள்ளரியே இப்புவிதனில்.

அநுபல்லவி.

உன்னையல்லாமென்மனதினென்றமறியேன்

(எனை)

சரணங்கள்.

நாகக்ருழியிலூறிஎட்டும்பத்து

நாலுட்சமதுயோனியில்நான்பிறந்து

இறந்தலைந்ததுபோதும்இனிமேலெனக்

கிழிவல்லாமற்செய்துஇத்தரையினில்

(எனை)

ஆசையெனும்பிசாசைஇடத்தில்கத்த

அறிவில்லாதவனைப்போல அகப்பட்டுயான்

மோசம்போனதுஇனிமேலெனக்

சூன்னடியைக்கிருபைசெய்திவ்வுலகந்தன்னில்

(எனை)

அதுநீனம்பானிந்தநல்வினைநீ

வினைகளென்னும்பயனாவருஞ்சுகத்தை

அனுபவித்ததுபோதும்இனிமேலுந்த

னடியேனாகச்செய்துஅம்புவியினில்

(எனை)

பயங்கரமானமாதர்வலையிலகப்

பட்டுமதிசெட்டிவினாய்ப்பகலிரவும்

மயங்கிபிறுந்ததுபோதும்இனிமேலிந்த

மாய்கைக்குள்ளாகாமல்செய்திம்மானிஸந்தனில்

(எனை)

பணமென்றமதத்தாலேகண்ணிருண்டு

பாகவதர்கள்பாதத்தைப்பணியாமல்

குணங்கெட்டதினிபோதும்ஸ்ரீமத்பராங்

குசதாசானுக்லிக்குவலயத்தில

(எனை)

இ-ம்-பிராகு-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

ஸ்ரீமந்நாராயணஹரியேதிக்கு,

அநுபல்லவி.

வேதில்லையென்றுனையே விரும்பித்தொழுதேன்

(ஸ்ரீமந்)

சரணங்கள்.

தாயைப்போலேவந்தாதரியுமே-இந்த
தருணத்திலெனையாளததடையேனாசுமூலமே
மாயானந்தகாரத்தையறுத்துமே-இந்த
மயக்கத்தினுலென்மதிமயங்குதென்செய்வேன் (ஸ்ரீமந்)

தஞ்சமென்றுனையடைந்தேன்-இந்த
தரணிக்குளுனக்கின்னந்தயவிலையேனோவுந்தன்
கஞ்சவக்கஞ்சலிசெய்வேன்எந்தன்
காமவினைகளறுத்தென்கைப்பிடித்தாளும் (ஸ்ரீமந்)

பாசபந்தங்ளிலென்னையே-தன்னிப்
பேசாமலிருக்கின்றய்பிறவியில்லாமற்செய்து
கோசலைகுமாராவுனையே-இப்போ
கோழிவந்தடித்தேன்பராங்குசதாசனையான் (ஸ்ரீமந்)

இ-ம்-முகாரி-அடதாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

உபயகாலேரிவாசனே உனையேநம்பினேன்
நானுனையேநம்பினேன்

அநுபல்லவி.

அபயஸ்தங்கொடுத்தாசரியென்னை
அரங்கனேகருடத்தூரங்கனேஓ (உபய)

சரணங்கள்.

சப்தப்பிரகாயத்துக்குள்பள்ளிக்கொண்ட
ஜலஜநாபனே-ஓஜலஜநாபனே
பக்திகளெனக்களித்திந்தவெனையில்
பட்சம்வைத்தாளாஐகதாட்சகனே (உபய)

தொல்லுலகத்தினெந்தனிடகையைச்
சோரவிடலாமோகையைச்சோரவிடலாமோ
கல்லுக்குபிராணன்கொடுத்தவனெனென்னைக்
காருமீமகருணைபாருமேஓ (உபய)

இருவினைதனையறுத்துச்சுகமர
இருக்கநீவரந்தா-நானிருக்கநீவரந்தா
அருமறைப்பொருளையித்தரையில்
அன்புவைத்தாள்பராங்குசதாசனே (உபய)

இ-ம் - முகாரி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ராமாயிதென்கர்மமா உன்கருணை

உறுபல்லவி.

வராகிருப்பதுதர்மமா சீதாபிராமா

சரணங்கள்.

தாமசத்தாலேயித்தரணியில்ரன்பொல்லாப்
பாமரனாகினை-னாதிமுந்தன்
நாமத்தையுமெந்தநாவினற்புகழாமல்
நாகத்துக்காளாகினைன்சீதாபி

(ராமா)

சாரணசம்சாரமென்னுந்துக்க
சாகரத்திலெண்டினைன்
சாயத்தைபோக்கலின்பராமென்றேறம்பி
சரணமென்றுணையண்டினைன்சீதாபி

(ராமா)

ஆறுதர்க்குணங்களாலடிபட்டுவி
ணுகக்காலங்கழித்தேதன்மகா
கோரபாபமானபாரத்தைநானெற்றுக்
கொள்ளவுடம்பெடுத்தேன்சீதாபி

(ராமா)

பாதகர்முதற்பாதகனாகிப்பொல்
லாதகாதகனுனைன்னனை
ஆதரிப்பாரென்றுபாதத்தைதலணங்குழி
நாதாவென்றேதினைன்சீதாபி

(ராமா)

பாருலகத்திலுன்பாதக்கரைப்
பணியாமலேதிரிந்தேன்ஸ்ரீமந்
நாராயணவென்றுநம்பாமல்மதிக்கட்டுண்
நாமத்தையுமறந்தேன்சீதாபி

(ராமா)

கசமாலமானஇக்காயத்தையெப்போபோக்
கடித்துக்கொள்ளவேணையனை-பராந்
குசதாசனையெப்போந்ஜதாசனுக்குவாய்
தோதண்டராமய்யனை-சீதாபி

(ராமா)

இ-ம்-புன்கைவராளி-ஆகிதான்ம்;

பல்லவி.

ஐயா எந்தனுக்கிரங்காய் எந்தனைப்பெற்ற-ஐயா,

அறுபல்லவி.

ஐயாமுத்திரிகைநீயெயென்கதி

மெய்யாயுரைத்தேனிதுபெய்யல்லவல்லவென்

(ஐயா)

சுரணங்கள்.

மாதாபிராகுரு என்னுதாரமானதெய்வம்

நீகானாகையாலருள்தாதாதாமென்

(ஐயா)

திராப்பெருங்கவையைத்திராய்காரிராமன்

மாறுக்கெனக்குடேறுராராமாவென்

(ஐயா)

நன்றாய்ப்பராங்குசனேஉன்னுள்வணங்கினென்மற்

றென்றமறியேமென்கிலென்எண்ணென்

(ஐயா)

இ-ம்-கமாகு-தாளம்.

பல்லவி.

ராமாநீபெந்தனைக் கைவிடலாமா

உந்தனுக்கிதுதர்மமா

(ராமா)

அறுபல்லவி.

செஷமகரத்திலெனைச்சீசரத்தனைத்தப்பிடித்துன்

நாமத்தனைநிதம்நாவினுல்துதிக்கச்செய்

(ராமா)

சரணங்கள்.

யாராகிலும்வேறுனைவிடகடிகுண்டோ-எனையாள்மதிருப்பதில்

அனியாயமினியெங்கேயாகிலுமுண்டோ

பாருலகத்திலென்னைப்பட்டசத்துடனையானும்

ஆருமற்றவனைப்போலலையவிடாதே-ரகு

(ராமா)

சல்லாவுன்மனமெந்தன்மீதிவிரங்காகா-ஆய்யோயின்னமென்றொரு

சொல்லாகிலுமுந்தன்செவியின்றுழையாதா

தொல்லுலகமதிமெந்தன்துணையாரிருந்தெனக்கு

நல்குணமளித்தூட்சியுமென்னை-ரகு

(ராமா)

கூவியான்முறையிலெவைதவந்துகேளாய்-பராங்குசதாசனனு

கூலாயென்மனவரமதைக்கொடுத்தேளாய்

ஆவியென்னுடலைவிட்டகலுமுன்மேயெந்தன்

பாவந்தனையறுத்துன்பத்தனாகச்செய்-ரகு

(ராமா)

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ராமாயென்னைப்போகாயே-பரந்

அதுபல்லவி.

தாமாநீயெந்தனைவந்தாதரிக்காயோ

(ராமா)

சரணங்கள்.

நின்னடியென்றைக்குக்காண்பேடு-உனக்

கின்னமுமென்மேல்கருணையிலையிதேனோ

என்னபசாரம்பண்ணினேனோ-நீ

என்னையாளாகிட்டாலினியுன்னைவிடுவேனோ

(ராமா)

கீர்த்தனைபாட்சிப்பவனாரோ-அரி

கீர்த்தனைபாடுமவன்மேலித்தனைபோரோ

பார்த்தவருன்னைப்பழியாரோ-ஓ

ஐயார்த்தனாஇனியுனக்குநாமென்னவேனோ

(ராமா)

எந்தன்சொற்காதில்நுழையாதோ-நீ

என்னையாளாமலிருப்பதிதென்னகுதோ

உந்தன்மனமேனிரங்காதோ-ராமச்

சந்திரனைபராங்குசதாசன்மேலென்வாதோ

(ராமா)

இ-ம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ராகவா என்முன்னுகவா.

அநுபல்லவி.

ராகவனெயென்னோட்சித்தருளும்-நீ

யேகதியெனறுநாமெண்ணினேன்-ஒஹ

சரணங்கள்.

நாரணபரிபூரண

வாரணந்தனையேநீவந்துகாத்ததைபோலத்

தாரணிக்ஞன்மொனைவந்தாதரி-ஒஹ

(ராஜ)

கோபமோஇதென்னபரபமோ

ஆபத்தெந்தனுக்கனுநாமல்செய்கஞ்ச

நாபனேஉனைநம்பினேன்-ஒஹ

(ராஜ)

காருமேகருணைபாருமே

நாறுமுடலொழித்துநாட்டிலுந்தனைக்

கோறும்வரந்தாபராங்குசநாமா-ஒஹ

(ராஜ)

இ-ம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

ஒடிவந்தென்னையாளாதிக்

கொருவருமில்லைஸ்ரீமணாளர்-உன்னைத்

தேடிக்காணாமல்வெகுநாளாய்-எங்கும்

திரிந்தலைந்தென்மலர்த்தாளா

(ஒடிவந்)

கொடியபாணியாகையினாலே-என்னைக்

கோபித்தால்உனக்கெந்தன்மேலே-நான்

படுந்துக்கமதையெவராலே-நீர்க்கப்

படுமுன்னையல்லாக்கிருமாலே

(ஒடிவந்)

இன்னினத்திலென்கைவிடாதே

எந்தனைவிட்டப்பால்நாடாதே-இன்னம்

என்னுடநீவாதாடாதே-அரியே

எனக்கிழிவுபடாதே

(ஒடிவந்)

ப்ரஸிலுனையேநம்பினேன்-ஆசா

பாசமறச்செய்வாய்சீமானே-இப்போ

கோரிவந்துன்னப்பணிர்தேன்-பராங்

குசதாசன்தனையாட்கொள்வானே

(ஒடிவந்)

இ-ம்-முகாரி-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஒடிவாருமையா-என்முன்னேடிவாவா-உன்னை.

அதுபல்லவி.

தேடிக்காணாமல்கேடேனதேவதேவா

சரணங்கள்.

என்னையாளாவிட்டாலினிஉன்னைவிடுவதே-ஒ
பன்னகசயனாவுன்கிருபைவராதேனே

ஒடிவா

காருமிந்தவேளையென்னைக்கமலக்கயனே-வரந்
தாருமுன்கருணைக்கண்ணாப்பாருமையனே

ஒடிவா

தொல்லுலகந்தன்னிலென்கைசோடிவிடலாமோ-இந்த
சலலியங்குள்ளென்றைக்குயென்றனைவிட்டிப்போமோ

ஒடிவா

இன்னமுமென்மீலுனக்கிந்தவாதா-உந்தன்
பொன்னடிதந்தென்வினைதயப்போக்கலாகாதா

ஒடிவா

உட்சியுமுன்பாதத்தைநம்பினேனையா
தட்சணம்பராங்குசதாசனையானையா

ஒடிவா

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்
பல்லவி.

கோவிந்தமாதவகோபாலகேசவா

அதுபல்லவி.

கோவிந்தனையென்றுகூவியழைத்தேனென்
பாவந்தனையேர்க்கிபாலனஞ்செய்ஒநாதா

சரணங்கள்

முன்னையனேசுருக்குமுத்தியளித்ததைப்போ
லன்னையாகியிப்போதென்னேரட்சிக்கொண்ணாதா

கோ

உந்தனிடபாதாறவிந்தமதைநம்பினே
இந்தவேளையிலென்னைவந்தாதரிக்கொண்ணாதா

கோ

நசன்வணங்கும்ஜெகதீசாபூபராங்குச
தாசன்தனக்குவரந்தந்தாளவொண்ணாதா

கோ

இ-ம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.
பல்லவி

அரியேஊழ்வினைகள் தீர்த்தரியே-உன்னை
விடவொறியேன் அரியே

அ

அனுபல்லவி

அரியேயுன்னை விட்டுப் பிரியேனான் - சின்னஞ்
சிறியேன் வேறென்றையுங்குநியேன் அரி அரி

சரணங்கள்

அதிரியத் துடன் ஸிபதியுன் நிருவடியை
கெதியென்றனுதின முமனதிலெண்ணினேனரி அரி

நரகக்குழியில் விழுந்து நுழம்படிச் செய்யாதே
அருமறைப்பொருளே உன்னிருபாதமருள் அரி

நீங்குகளென்னை வீட்டுநீங்குமபடிச் செய்தென்னை
பாங்குடன் ரட்சியும்பராங்குசநாமா அரி அரி

இம்-முகாரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

என்பிராணநாதா எனக்கினி

உன்பாதம்தாதா

அனுபல்லவி

நின்மலமன்றியிலம்பு வியிலவேறையான்
நப்பினதுண்டோரெஜுகன்மோகா-இனி
என்பங்கிருந்த என்னுன்பமதைபோக்கிநீ
அன்புடனாளாக்கவா அரி அரி என்பிரா

சரணங்கள்

இததறையினென்னையடுத்தவனெனதுபேர்
பெற்றதைஇதையறியாயோ-இனி
சித்தமிரங்கியென்காத்தாலேயெங்கும்பிர
சித்தமேயெனையாளா அரி அரி என்பிரா

என்னையாண்டருள்யென்மன்னவனையுந்தனக்
சின்னமுமனமிரங்காதாமுன்
சொன்னசொல்மறந்துநீபின்னாக்கொனித்தாலினி
உன்னையுலகம்பழியாதோ அரி அரி என்பிரா

பாசமாய்மனக்கிலேசத்தைபோக்கியென்
ஆசையைநீர்ஜெகத்சாஇனி

மோசஞ்செய்யாமல் அந்தப் பராங்குச
தாச இருதயமலர்வாச அரி-அரி

என்பிரா

இ-ம்-சாவேரி-ஆதிதாளம

பல்லவி.

இன்னமுமென்மீதிவேன்கிருபையிலை
நானென்செய்குவேன்நா அரியே.

அதுபல்லவி

அன்னையுந்தந்தையென்றுன்னையேநம்னேன்
ஆதரிஒநா அரியே

இன்ன

சரணங்கள்,

இப்புவிபிலுந்தனடியார்க்கடி
யாகவருளும் அரியே

இன்ன

அன்பவினைகளறுத்துன்பாதங்களைச்சேர்ந்தென்னை
சுகமுடனிருக்கச்செய்- அரியே

இன்ன

இங்ஙனேஒடிவந்தென்துயரமதை
விலங்கச்செய்யுமேநா அரியே

இன்ன

பொங்கமாயுன்னைபோற்றினேன்நீயெந்தன்
பங்கிலிருமேநா அரியே

இன்

இந்தஜனனமடியேனடிக்கடியினி
யெடுத்திடாமல்செய்நா அரியே

இன்ன

எந்தனுக்குன்பதயீவதற்குன்னரு
ளின்னமேனில்லைநா அரியே

இன்

மடுவினில்கரிதனைபாளாமலாண்டவர்
மன்னித்தருளும்நா அரியே

இன்ன

கொடுமென்வரந்தனைக்கோபமேமுனக்கேணிந்த
கொடுமைக்கென்செய்வேன்நா அரியே

இன்ன

காமாந்தகரத்தைகட்டோடறுத்துயினி
காருமெந்தனைநா அரியே

இன்

புனிமப்பராங்குசதாசனேஉனையல்லால்
திக்குவேறில்லைநா அரியே

இன்ன

முப்பராங்குசதாஸர் அருச்செய்த

இ-ம்-மத்தியமரவதி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி-

வந்தெனையாளாய் மாமணவாளா

ஐனுபல்லவி.

இத்தமட்டுமண்மேலே இருந்ததுமபோதும்மாலே வந்த

சரணங்கள்

உன்னடிதாதாஓடிநாதா

என்னஜாலமினிமேலென்குலதெய்வமே

வந்தெ

சரணா விர்த்தசுவாயிமுருந்தா

தருணயிதுவேபரதசாக்குமாரா

வந்தெ

பானேஸ்ரீராமாபராங்குசநாமா

திருவேங்கடதாதாசாரியர்திருவடியானேனையா

வந்தெ

இ-ம்-பியாகு-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

இனியிப்பிறவிவேண்டேன் அரியேளனக்கு

அனுபல்லவி,

இனியிப்பிறவினான் தவாகிலுமெந்தனாக்

கினிப்புண்டோயிதையோதும்

மனிதருடன்ஜெனித்திருந்ததுபோதும்

ஆகையாலெனக்கு

இனியிப்

சரணங்கள்

பென்பிள்ளைகளாலினிக்கண்டு கொள்வதேதாஓலு

முண்டோவெனக்கிதையோதும்பூமண்டலத்திற்

கண்டஅதிசயம்போதும்

ஆகையாலெனக்கு

இனியிப்

துஷ்டயிஸ்வர்யத்தினால்பிறதிஷ்டையேதாஓலுமுண்டோ

இஷ்டத்துடனிகையோதும் அஷ்டமத்தாய்

கஷ்டப்பட்டதினிபோதும்

ஆகையாலெனக்கு

இனியிப்

பாசபந்தங்களாலொருபலனுண்டோபராங்குச

தாசன்தனக்கிசையோதும்மூவாசையினால்

மோசம்போனநினிபோதும்

ஆகையாலெனக்கு

இனியிப்

அரியலுக்குள் பார்த்தனை.

சாக்

இ-ம்-கலியாணி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி

என்ன ஜாலம் என்னையாள் செகதீசா

அநுபல்லவி

உன்னிருதானே நம்பினேன் என் வினையறுக்க
பன்னிருநாமனே தையபார்ஜிப்பாரினில்

என்ன

சரணங்கள்.

இக்கட்டுவந்தெனது சங்கட்டந்தினையறுக்க
வெங்கட்டரமனாமனம்வைஇப்பாரினில்

என்ன

தர்க்குணங்களைப்போக்கிறகுணமெனக்களிக்க
பார்த்திபர்க்குமைத்தனுகிருபையார்ஜிப்பாரினில்

என்ன

இ-ம்-கலியாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நம்பினேன்திருவல்லிக்கேணிநாயகாவுன்னையே,

அநுபல்லவி.

நம்பினேனினியெனக்குன்

செம்பொன்னடியையருள்

அப்புவினையோரடியளந்தோனே

நம்பி

சரணங்கள்.

இத்தரையிலுன்பதத்தைநத்தினவர்துய
ரத்தினையெயாருநொடிக்குள்போக்கடித்தேன்

நம்பி

அக்கரியைமடுவினில்சிக்கினபேர்தக்காரவை
சக்கரத்தைவிட்டுமுன்சம்மரித்தோனே

நம்பி

வஞ்சககௌரவாளெதிர்அஞ்சலிசெய்ததிரொளபதை
சஞ்சலமகற்றிதுகிலளித்தோனே

நம்பி

திங்ககலச்செய்தனவையைத்தாங்கிநீபாங்குடனே
பாங்குசதாசனவந்தாளவோனே

நம்பி

இ-ம்-அசாவேறி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஜென்மமெடுத்ததுபோதும்நாஜென்மம்

அனுபல்லவி.

ஜென்மப்பிணிகளெக்கின்மைப்படுத்தினி
உன்மலரடியருள்ஓமுராரியே

சென்ம

சரணங்கள்.

நிலத்தையோரடியில்நின்றளத்தவனே-இவ்
வுலகத்திவ்சலந்தனில்என்பதுலட்சம்

சென்ம

பட்சிவாகனனேவிப்பாரினில்பலவித
விருட்சசாதுகளில்இருபதுலட்சம்

ஜென்ம

அரக்கர்படைகளேவேறுத்தவனே-புனியில்
இருக்கும்பட்சிவகையிலாரைந்துலட்சம்

ஜென்ம

கோநின்வரந்தனைக்கொடுக்குந்தயாபரா-இப்
பாரினில்புழுச்சிமிழ்பநிறொருலட்சம்

ஜென்ம

அருமறைமுறையிமேவனே இத்தரணிக்குள்
மிருககூட்டங்களில்முப்பதுலட்சம்

ஜென்ம

பரமபாகவதர்கள்பணிபவனே-தரையில்
நரமனுஷரூபமாய்நான்குலட்சம்

ஜென்ம

இந்தபடியாகவேபெண்பத்தாநாலுலட்சம்
ஜெந்துசீவராசியில்திரும்பச்செய்யாதேயினி

ஜென்ம

ஒவ்வொருயோனியிலொருகோடிதரம்பிரந்
தில்விதமாய்லையளந்தனலில்லையினி

ஜென்ம

அம்புவிதனிலேவரும்பிறவியறச்செய்
நம்பினேநின்னின்றனையேபராங்குசநாமா

ஜென்ம

இம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மோசஞ்செய்யாதேராமாயென்னை.

அனுபல்லவி,

ஆசையுடனேநானுனையேவந்
தடுத்தேன்னையாளரியே

சரணங்கள்.

மைந்தன்மீதில்வர்மமாமன

வரந்தரவேபரந்தாமா-நீ

எந்தன்கைவிடலாமா-இநி

மோசம்

அரிபுனைக்கீர்த்தனை.

என்னுடனேஇந்தவாரதா-யி
 ரேழுலகமும்பழியாதா
 இன்னமேன்தையவாராதா-இனி
 என்னசெய்வேன்குராதா

மோசம்

பாபம்வராததினாலே-இனி
 பட்சம்வைத்திடும்மென்மேலே-இந்த
 சோபமுனக் கென்னத்தினாலே-பராங்
 குசநாமாநெடுமாலே

மோசம்

இ-ம்-கரகரப்பிரியை-ஆதிதாளம்

பல்லவி

நேரேவாரும்ஒரகூராதா எத்தன்னேரே.

அனுபல்லவி.

நேரேவாருமையாயென்னேரேவாருமையாயென்
 நேரேவாருட் ஓரகூராதா

சரணங்கள்

பாழானநாகத்தில் விழாமலடியேனை
 பட்சம்வைத்தாளுமா குராதா

நேரே

ஊழ்வினைகளெனைவந்தொட்டாமலுதவிசெய்
 ஏழையெக்காரும் குராதா

நேரே

அரியாதவனைவந்தாதரியாமலிருப்பது
 சரியாவனக்குரகூராதா

நேரே

அரியையாதரியென்றழைத்தாலஞ்சும்மாயிருப்ப
 தழகாவுகைக்குரகூராதா

நேரே

ஏனோவித்தனைகோபமேனோவிட்டுவிடு
 வேனோஉந்தனைரகூராதா

நேரே

ஆனாலுமென்கொடுமையனியாயமனியாய
 மாருடன்சொல்வேன்குராதா

நேரே

இன்னபென்மீதுலுனக்கென்னவர்மமேனோ
 வென்றுமறியேன்குராதா

நேரே

புன்னையன்றிலலகில்என்னைரட்சிக்குங்கீர்த்த
 னின்னமாயாரகூராதா

நேரே

தாசரடிமலரைப்பூசுகும்பராங்குச
 தாசனையாளுமா குராதா

நேரே

ஸ்ரீ பராங்குசதாஸர் அருளிச்செய்த

இ-ம-பியாகு-அடதாளம்;

கண்ணிகள்.

அபயாஸ்தங்கொடுத்தாதரியென்
னையாமல்க்கையா

அடியேனண்டையில்குடியிருக்குமவ்
வசுரர்தலையெகொய்யா

உபயதிருவடிகளேகெதியென்
றுனையேநமபினேன்மெய்யா

ஒடிவந்தென்மனக்கவலையை
உருண்டோடிபடிச்செய்யா

அபயஸ்

தீவின்களால்வருமிடர்களைத்

திராய்குவிரா

கிழநரம்புதோலெலும்பால்சூடின

சென்னமரக்கண்பாராய்

பாபியென்றேபெரெடுத்திடாதுன்றை

பற்றியிழுத்தென்னைக்காராய்

பகலிரவுமுனைநினைத்தவருள்

பாடளந்தகெம்பிரா

அபயஸ்

கனவினுமுனைமறவேனென்முறை

கேளாயென்னையாள்

கேடில்லாவாழ்வைக்கொடுத்தினி

கிருபைசெய்நீமணவாளா

நினமண்பெண்பொருளாசைக்குள்சிக்கிரான்

நிரிந்தேனித்தனைநாளாய்

தேடிக்கொண்டேனனைக்காணும்வழியை

சித்தம்வைமலர்த்தாளா

அபயஸ்

காலமின்னம்வரவில்லையோசன

காமாகனஸ்யாமா

காமவினையின்பயனோஇத்தையான்

காண்கிலென்றகுராமா

சாலஞ்செய்ய தகாதினக்குணனு
தரயினித்தடையாமா இத்
தனாக்குள்வசிக்குப்பராங்குசதாசன்
செயித்திடிமதிவ்லியநாமா

அபயஸ்

இ-ம்-அசரவேரி-அயுரூபம்-ஆதிதாளம்.
பல்லவி.

வாவாசீதாமணாள-வாவா தீனதயாள
ஆனுபல்லவி.

வாவாசெம்மலர் ததாள வாவாவந்தெனையாள
சரணங்கள்.

வரவாகாருண்யகாரவாவாபத்துவதார
வரவாவேதாந்தசாரவாவாவந்தெனக்காராய் வாவா

வாவாதிருவங்காவாவாநீலமேகாங்கா
வாவாதிருவங்காவாவந்தெனையாள்பங்கா வாவா

வாவாசெகத்திராமாவாவாபராங்குசாராமா
வாவாவென்பரந்தாமாவாவாவந்தெனக்காவாய் வாவா

இ-ம்-பைரவி-ரூபகதாளம்.
பல்லவி.

வாவாமணவாளன்னிடர்திர்க்க
வாவென்கைவிடலாமா

ஆனுபல்லவி.

தேவாரீயென்றுன்சேவடியைப்பிடித்தேன்
சித்தம்வைத்தாள்பரந்தாமா

சரணங்கள்.

துன்பக்கடலெனுமாமுழையிற்றள்ளி
னயர்தனைக்கொடுத்திடலாமா
உன்பாதந்தனைநிற்கும்புமெளியேனை
ஒடிவந்தாள்பரந்தாமா

வாவா

சாமக்கருங்குழியைவெட்டியிப்படியென்னை
கஷ்டப்படுத்திடலாமா
தாசமில்லாமல்தாசாதேவுன்மலர் தந்
தாஸ்கொடுத்தாள்பரந்தாமா

வாவா

கோரசுமசாரவிசாரத்தினுலமனம்
கொதிக்கும்படிசெய்திடலாமா

34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100

பராயெண்ணைபாவிக்களன் டேலகண்
பார்த்தினியாள் பரந்தாமா

வாவா

இக்குவலயத்தன்னிசு திக்கில்ல : சுவனைப்போ
லெண்ணையிலையவிட ணாமோ
திக்குநீயென்றேன் இக்கனாதனையேறச்
செய்தாட்டுகொள்ளு : பரந்தாமா

வாவா

கர்மவினைகளைப்போக்கிக்கர்த்தனையெனையினி
சாராமனிருந்திடலாமா
சென்மனோயறச்செய்து தனாதனில்பராங்குச
தாசனையாள் பரந்தாமா

வாவா

இ-ம்-மத்தியமாவதி ஸபகதாளம்.

பல்லவி.

வாவாஸ்ரீராமாவரஜாஸ்ரீமாமா

வாவா

அனுபல்லவி.

பாவமறந்தையாராய்யென்றோய்
அரசனுக்கதிபதியேநீயென

சரிணங்கள்

அநைக்கதிபதியேநீயென
யாண்டருளெனைமறவாமலேமேனியிற்
கரதுஷணர்முதலோரைஓர்
கணையால்வதைசெய்தவனையென்னேராய்

வாவா

நிச்சயமாயுணைநம்பினேனல்லவா
நின்னடியைத்தடையேயின்றியருளினி
பச்சைவண்ணகுப்புவிதனிலேயான்
படுந்தியரதுதனைத்தீர்க்கவென்னேராய்

வாவா

அருமறைகளுமுறையிதிராதலென
அருளாய்தங்கிதிருவேங்கிட
குருசரணமேகெதியென்றடைந்தீகன்பரங்
குசதாசன்பணிராதாயென்னேராய்

வாவா

இ-ம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி-

வரத்தைக்கொடுக்கக்கூரிவரதராஜோ-இங்கே
வாரும்வாரும்வாரும்

十
九
八
七
六
五
四
三
二
一

அனுபவஸ்ஸி

இ-ம்-பியாகடை-சாட்டுதாளம்

இன்னமென்னையாளமவிருப்பது
என்னகாரணம்ராமையா

அநுபல்லவி

முன்னேயகேகரைநாண்டவனென்றுண்ணை
உண்மைபாயுநம்பினைன்மெய்யுர
இதுபொய்யாமலர்க்கையா

சுரணங்குள்

தெரிந்துதெரியாமற்செய்தகுற்றங்கள்
கூழித்தென்னேல்கிருபைபாராய்
வரந்தருவாய்ரகுலீரா

கடுவனை தீர்த்துக்காலத்திலே யென்னைக்
காத்தூரட்சிக்கப்போகாதா
ஒன்னம்வாதாஜெகநாதா

இந்தப்புவிக்குள்ளென்மனமிரங்

காதிருப்பதீதென்ன

மணிவண்ணுகமலக்கண்ணு

இன்ன

சோமசேகரன் துதிக்கும்பராங்குச

நாமாயென்கைகிடலாமா

என்னைக்காமாபாரந்தாமா

இன்ன

இ-ம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

சரணம்சரணமெய்யா-கோதுண்டராமையா-சரணம்

அனுபல்லவி.

சரணையென்றும் தாசஜனங்களை

காருநியருளும் கருகணபதிவரதாவா

சரண

சரணங்கள்

தப்பிதங்கொன்மீதில்கொடாமலே

தயவுடனாளும்கயாபராபுரிமேலே

எரும்புறையெனக்கினிமேல்வராமலே

என்னைகீயாட்கொண்டருள்வாய்கெடுமாலே

சரண

மனதின் குறையைநீக்கலாவென்றிருந்தேனே

மகிழ்ந்திருப்பதென்னமகிமைநானறியேனே

தனதானியங்களைத்தரணியிலேவேண்டினே

சார்வதாஹரிபக்திதரவுலகளந்தோனே

சரண

நீவினைகளைத்தீர்க்ககாலஞ்செய்யாதேராமா

தினமும்நான்சஞ்சலப்படிப்படிவையாதே

பாபியானென்றுபள்ளத்திற்றள்ளாதே

பட்சம்வைத்திடும்பராங்குசநாசன்மீதில்

சரண

இ-ம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

வாரும்ஓஹரியேயெந்தனைமாள்

வைகுண்டத்துக்கதிபதியே

அனுபல்லவி.

வாரும்மென்னோரட்சிக்க

வாகுதேவர்ஓடியிங்கே

வாரும்

44-434-433-432-431-430-429-428-427-426-425-424-423-422-421-420-419-418-417-416-415-414-413-412-411-410-409-408-407-406-405-404-403-402-401-400-399-398-397-396-395-394-393-392-391-390-389-388-387-386-385-384-383-382-381-380-379-378-377-376-375-374-373-372-371-370-369-368-367-366-365-364-363-362-361-360-359-358-357-356-355-354-353-352-351-350-349-348-347-346-345-344-343-342-341-340-339-338-337-336-335-334-333-332-331-330-329-328-327-326-325-324-323-322-321-320-319-318-317-316-315-314-313-312-311-310-309-308-307-306-305-304-303-302-301-300-299-298-297-296-295-294-293-292-291-290-289-288-287-286-285-284-283-282-281-280-279-278-277-276-275-274-273-272-271-270-269-268-267-266-265-264-263-262-261-260-259-258-257-256-255-254-253-252-251-250-249-248-247-246-245-244-243-242-241-240-239-238-237-236-235-234-233-232-231-230-229-228-227-226-225-224-223-222-221-220-219-218-217-216-215-214-213-212-211-210-209-208-207-206-205-204-203-202-201-200-199-198-197-196-195-194-193-192-191-190-189-188-187-186-185-184-183-182-181-180-179-178-177-176-175-174-173-172-171-170-169-168-167-166-165-164-163-162-161-160-159-158-157-156-155-154-153-152-151-150-149-148-147-146-145-144-143-142-141-140-139-138-137-136-135-134-133-132-131-130-129-128-127-126-125-124-123-122-121-120-119-118-117-116-115-114-113-112-111-110-109-108-107-106-105-104-103-102-101-100-99-98-97-96-95-94-93-92-91-90-89-88-87-86-85-84-83-82-81-80-79-78-77-76-75-74-73-72-71-70-69-68-67-66-65-64-63-62-61-60-59-58-57-56-55-54-53-52-51-50-49-48-47-46-45-44-43-42-41-40-39-38-37-36-35-34-33-32-31-30-29-28-27-26-25-24-23-22-21-20-19-18-17-16-15-14-13-12-11-10-9-8-7-6-5-4-3-2-1-0

சரணங்கள்.

என் துயர் தனை தீர்க்க	
இம்மைதனிலோடிங்கே	வாரும்
துன்பவினையறுக்க	
சுருக்காயென்னோடிங்கே	வாரும்
டக்கத்துணையிருக்கப்	
பட்சத்துடனோடிங்கே	வாரும்
தரணிக்ஞன்பராங்குச	
தாசன்முன்னோடிங்கே	வாரும்

இ-ம்-காசி-அடதாளம்.

பல்லவி.

தாசாதேராமாதயை பென்மீதினியா.

அநுபல்லவி.

தாசாதிபேதயாந்தியே
பாசமறச்செய்தியிப்பதினேயுபுதியே

சரணங்கள்.

ஆதிதேவனே ஹரி ராகவனே	
ஆதிமூலமென்றோதின ஆனையைக்காத்தவனே	தாச
கருணாகரனே க்ருரிவரதனே	
பிரியமூடனே ஸ்ரீஹரியென்ற பாலனைக்காத்தவனே	தாச
நரநாரணனே பரிபூரணனே	
மராமராவென்றவனை மகாமுனியாய்செய்தவனே	தாச
கமலக்கையாகாருமையா	
ஏமன்வந்தென்தொடாமலெனையாருமையா	தாச
தரணிகர தாதசாவதாரா	
பராங்குச தாசன்பணியும்சொற்பாதவினோதா	தாச

இ-ம்-நீலாம்புரி-சாப்புத்தாளம்.

கண்ணிகள்.

இன்னமென்மீதில் ஏணிந்தவர்மமோ	
நானே துமழியன் அரியேன் அரியே	இன்னம

எய். ஸீபராங்குசதாஸர் அருளிச்செய்த

[illegible]

என்றோரமுனதுபொன்னடியில்தியானமிருக்க
வரந்தருந்தோ அரியே

இன்னம்

இருவினைகள் வந்தென்னைத் தொடராமல் செய்துன்
திருவடிதாரும்நர அரிமீய

இன்னும்

சிறுவன்மேல்பிழைபொறுத்தாளா விட்டாலினி
யாரெனக்குறா அரியே

இன்னம்

ஓயாதகவலைச்சாகரத்தணிலேவீழ்ந்
துருளுவதழகாநர ஆரியே

இன்னம்

தாயாகி நீ வந்தெனை தற்கா த்தாரு னுமித்த
தாருணக் குமகாலட்சுமி நா ஆரியே

இன்னம்

துப்பான சமுசாரத்துயர்த்தையெப்போ
தொலைத்து விடுவாப் பந்த வுரியே

இன்னும்

இப்பாரினி ஸ்ஹன் தாசுக்கு தாசனாய்
 ஸ்ருப்பசெப்போநா ஆரியே

பரதாரவிந்தமபணித்தேன்பராமுகஞ்செய்
யாதேரட்சியும்நர ஆரியே

தினமுமென் மனஞ்சித மும் படிச்செய்து ஸ்தான்
செய்குவதென்ன கர ஆரியே

இன்னும்

என்னலாகாது இத்தேகத்தைச் சமக்க
தழைவைத்தாளும்கா அரிபே

இன்னம்

சொன்னதெல்லாமுன்செவிகேட்குவிஸ்லையோ
இதென்னஆச்சரியம்நர அரியே

இன்னம்

அன்னையச்சுதனென்பந்தனைவினா
யலையவிடாதேநறஅரிபே

இன்னம்

சுன்னிவினியெடாமலேசெய்துபராங்குச
தாசனையாட்டுகொன்றதூறியே

இன்னம்

இ-ம்-நா தநாமக்கிரியை. ஆதிதாளம்

பஸ்ஸுவி

ஊழ்வினையைத்தீரா ஒ ஓ ராசீரா.

அதுபல்லவி.

பாழுடலெடுத்துப்பட்டபாடுபோதுமையானீயென்

2511 p

சரணங்கள்

இந்தமட்டும்தான் மீதிவிருத்ததுபோதாதா
வந்தாட்கொள்ளத்தடையென்ன சொல்வானே
பரந்தாமாயிருதயத்தினுட்கட்டுபட்டதுபோதுமென் னாழ்

சம்சாரத்திலிருந்துயான் தத்தளித்ததுபோதாதா
சம்சாரியேயென்மேலுன்கண்பார்க்கலாகாதா
இம்சைபபடவென்றலினியிலென்றதனையாந் வன் னாழ்

சிறுசந்தோஷங்களைக்கண்டுயான் திரித்ததுபோதாதா
பெருநாட்டதிபதியேநீயென்பிழைதிக்கலாகாதா
குருவேசுதினன்றேன்பராங்குசதாசன் சொற்கருந்தந்த()

இ-ம்-முகாரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஐயனே குராமா எனக்குன்பொன்
னடியைதந்தெனையாளா-இத்த

அனுபல்லவி,

வையகத்தனின்மீதிவிருத்தாநான்
வாழ்த்ததுபோதுமினிமேல்

ஐயனே

சரணங்கள்,

கோபாலசாமி என்றனக்குசத்
பதவியருளினதைப்போல்
ஆவலுடனேயுன்முன்னேடிவந்தேன்
ஸீடரைப்போக்காய்

ஐயனே

குஞ்சரத்தனைக்காத்தளிமம்மு
குத்தவாபரந்தாபா
வஞ்சனைமசியையென்மேலெண்ணாமல்
வந்தெனையாண்டருளவாயே

ஐயனே

பிணவிருந்திட்டுத்துதிசெய்யவல்லகரணே
பெருநிலத்திலவைத்தோனே
கூணப்பொழுதுமறவேன்-என்றாயர்
தனைவிப்பவேதீர்ப்பாய்

ஐயனே

அண்டிந்தொழுதேனையே-சகலவுல
குண்டுமிழ்த்தமுஹரிபீய்

என்டிசைகளுமறியதையயளித்

தெனேப்பு வியிலாளாய்

ஹயனே

திருவேங்குடதாசாரியர்

சுருவடியாஸ்ரமித் தேன்

மறுசென்னமில்லாமற்கிருபைசெய்ஸ்ரீ

மத்பராங்குசநாமா

ஜயனே

இ-ம்-செஞ்ஞாந்-டி-ஆதிதாஸம்.

ஆரி ஆரி ஆரி ஆரி ஆரி ஆரி

என்னை வந்தா தரீயே

சுறியேனுனையல்லாமல் இனிவேற்றியே

னரியேன்வேற்றியேன்

ஹரி

சரணங்கள்

எனக்குள் பாதமளிக்கின்றி

உனக்கேன் மன்மிரங்காசா

மனசுகவலை தீர்க்காமலிருப்பது

மா தவா இ தென் னக்ரீ தா

வழி

காமவீணைகளறுத்தி ன்கருணைக்

புண்ணாறு வெள்ளையேன்பாராயேர

நிர்மலங்காநிராமாபாயாபிதம்

நினைக்கவரந்தாராயோ

ஹரி

எங்கனுடஸெபாழித்ததன்பாதார

விந்தமப்போகா ணு வனே

இந்தப்புவிக்குள்பராங்குசதாசனே

முந் தவா து னக் கே டே னு

ஹரி

இ-ம்-நா த்நா மக்கிரி ல-ப-ஆதிதா ளம்

பஸ்ஸுவி

நீதுயவாயாளாய் - இத்தரைமீனில் நீதுயவாயாளாய்

நீதயவரயாளாய்நீதர இங் + னே

நின்னடி நம்பினை நிர்மலரங்கனை

சுரணங்குதள்

அம்புலியினி னென்னோடே வா தாடாதே

ஆருமற்றவனைப் போலலையன் டாகீத

கம்புமௌரியவனைக்கிழிவுதேடாதே
காராயணுவெனை விட்டப்பால்நாடாதே

நீதய

உன்னடியார்களுக்கடியேனாயர்க்கு
ஒடிவந்தேன் துயரமதைநீக்கு
பன்னகயசனமுன்பாவத் தைப்போக்கு
பாரி லுனை விடவேறில்லைதிக்கு

நீதய

நித்தியமுனக்குநினைக்கவரந்தருளாய
நேரிடுமிடர்களைப்போக்கியெனைகாராய்
சித்தம்வைத்தென் மனக்கவலையைநீராய்
திக்குவேறில்லைபராங்கு சுவதாரா

நீதய

இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

அரியேநானுனைக்காண்பதெப்போ-இந்த

அனுபல்லவி

அவனிக்குள்ளே நீவந்தாளுவதெப்போ
சரணங்கள்

ஹரி

திவினையகற்றுவதெப்போ-ஒடி
திரியுமெனமனதைநீதிருததுவதெப்போ

ஹரி

நாவினாஹரியெப்போ-எந்த
னாயுன்னுதினாயாவதெப்போ

ஹரி

உன்தாள்வணங்குவதெப்போ-இந்த
இல்லறத்தாசையைவிட்டோடுவதெப்போ

ஹரி

நர்முடலொழிப்பதெப்போ-வந்த
நற்கெதியடையும்வழிதேடுவதெப்போ

ஹரி

கோலும்வரந்தருவதெப்போ-பராங்
குசதாசன்தனைநீயாண்டுகொள்வதெப்போ

அரி

இ-ம்-பியாகு-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

வந்தாதிரியுமே அரியே-எந்தனை-நீ-வந்தாதிரியுமே

அனுபல்லவி

வந்தாதிரியும்கோவந்தாட்சித்துவரந்
தந்தாளுமேகஜகனையெனையேநீ

இ-ம்-மத்தியமாஸ்தி-ஆட்சாளம்.

பல்லவி.

பாலன்செய்ஸ்ரீமத்பட்டாபிராமனே
பன்னிருவர்நாமனே

சரணங்கள்

ஏமன்வந்தெனைத்தொடாமலுன்பாதமநுஞ
இத்தரணியிஸ்வேற்றியேன்

கேசமமாகவேபா...
தேவனேகைகுசிந்தனை... துரையே

பாலன்

இ-ம்-புன்னகவராளி-ஆதிதானம்.

பல்லவி

பேசலாகாதா-ஓராமா-நீபேசலாகாதா

அனுபல்லவி,

பேசலாகாதாங்கேசுபுரிவைகுண்ட

வாசுதேவாவென்னோடொருவார்த்தைகலந்துரீ பேச

சரணங்கள்,

பட்சிவாகன்னேரட்சியும்ஜெகாட்சகஞானனே

லட்சாதினன்னரன்கலம்சீமேதராய்

பட்சமாகவந்தேன்இச்சந்தைவென்னோடு பேச

சங்குசக்ரேசாபங்கயந்தவன்வணங்கும்பிரகாசா

செங்கண்மாலரியேநீஇங்ஙனவந்தெந்தென்

சங்கடங்கனையெல்லாம்ஹிலங்கச்செய்தென்னோடு பேச

இன்னமென்மீதுஉந்தனிடம்பேனோவாது

அன்னையுந்தந்தையென்றுன்னையேநம்பியிருக்க

யின்னிலந்தனில்வந்தென்னோடொருவார்த்தை பேச

சுந்தரனே-வந்திடும்-ராமா-சந்திரசுந்தரனே

சிந்தித்தவடியாரமுனுக்குரட்சியும்மே

லிந்தாமுகுந்தாவென்றுத்தனையழைத்தாலும் பேச

சத்யசந்தனனேபராங்குசதாசனுக்கு

பத்தியுடனேசபரிதின்றுருசியைப்பார்த்து

வைத்தகனியையுண்டிமுத்தியளித்தோனே பேச

இ-ம்-புன்னகவராளிஆதிதானம்

பல்லவி

இன்னமுமென்மீநிலுனக்

அனுபல்லவி

கென்னவர்மமோ-சீதாராமையனே-ஓராமையனே இன்ன

சரணங்கள்

நன்னயமாயென்னிருகண்

ஓரவுன்னைக்காண்பதெப்போராமையனேஓராமையனே இன்

இந்ததேகத்தை இனிமேல்கோவிர்தா எனக்
கில்லாமல்வர மனிப்பாய்கோ விர்தா

அரிகரி

துக்ககதிரைக்காணாமல்செய்கோவிர்தாவுத்தன்
துயசற்பதம்பணிந்தேன்கோவிர்தா

அரிகரி

நற்கனியெனக்கினிதாமோகோவிர்தாபுரி
பரங்குசநாமத்தைக்கொண்டகோவிர்தா

அரிகரி

இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

உனையல்லால்பரைத்தநியேன்-இதை
உண்மையென்றநிரகுபதியே

அநுபல்லவி

உனையல்லால்பரைஒருக்காலும்உனையெனன்
மனதறியச்சொன்னேனுன்மலரிசாட்சியாய்

சரணங்கள்

அற்ப்பதெய்வத்தைக்கண்ணலேபாரேன்-இவை
அறிந்தென்மனக்கவலைதீரேன்
சொற்பககத்துக்காகத்தொழேனன்யரைக்கேள்
சர்பசயனுவென்தாய்லட்சுமிசாட்சியாய்

உனை

இதரக்கதையைக்காதால்கேளேன்-இதை
எண்ணியுன்னடிகொடுத்தாலேன்
பதிபாவனென்றுபணிந்தேநுந்தனையே சண்
மத்ததாசறியச்சொன்னேன்மண்விண்ணும்சாட்சியாய் உ

குருவினடியைவிட்டுவேறறியேன்-இதை
குறித்துக்கொள்ளுன்னெஞ்சில்-ஓ அரியே
தரணிக்ஞள்பராமஞ்சதாசர்க்கனுகூலனே
அறிந்துன்னையடைந்தேனென்னுசாரியர்சாட்சியால் உனை

நாமாவளி.

உடையவரேநமதெய்வம்

அவரடியைகுகளவுமென்றுய்வோம்

படிதனில்பாஷாண்டுகொடுக்கையறுத்து

கிடமுடன் அரியின் ன்சுரஸ்திதமென்ற உடை

அ

சுபராங்குசதாஸர் அருளிச்செய்த

இ-ம்-சஆன-ஆதிதாளம்

பல்லவி

நாரணனே உன்னடித் தந்தெனையா ள் ஓ

அநுபல்லவி

தாரணி தனி லென்மே ல்தய வில்லையே ன் ன

காரணமோ காண்கிலே னிதை அரி அரி

நாறண

சரணங்கள்

ஆருமற்றவனைப் போல லைய வீடாதே கண்

பாருமையாமகாபா வியான் அரி அரி

நாரண

எக்காலமோ எந்தனுந் தோங்குவ னூந்

திக்கார் இத்தேசத் தில் அரி அரி

நாறண

பாசமரச்செய்த இப்பாரினி ல்பராங்குச

தாசனையா ளினி ஜாலமே னரிகரி

எச்சரிக்கை

இ-ம் நாதநாமக்கிரியை

பல்லவி

திருமகள் தன்க்குமுத லுக்குச் சந்திர ன்பாலமர் க்தவனே

குருவருளமர்ந்திருப்பவர்க்கு கொடுப்பவனே யெச்சரிக்கை திரு

சரணங்கள்

அலைகடலுக்குள்ளொ ளித்தருளே த கொலைநடுங்கச் செய்தனநே

மலையானே சுகமந்தமன மகிழ்தல் யெச்சரிக்கை திரு

தரணியைச்சுருட்டெறித்திடனின்நிவினைக்கொன்றவனே
 இரணியனுயிரடிப்படவுருவெடுத்தவனையெச்சரிக்கை திரு
 புலவனுக்கனுஜனியுதித்தபலிதனைவஞ்சித்தவனே
 நிலத்தசூரர்கள்குலமருத்தெங்கும்ஜொலித்தவனேஎச்சருக்கை(
 இருடிகளெழுவருக்கிடரொழியவந்தவதரித்தவனே
 புருஷனுக்குமுன்பிறந்தமலைக்குள்இருந்தவனேஎச்சரிக்கை திரு
 எதுகுலபதி குலபதிதாய்ப்பூசதிக்கருளளித்தவனே
 பதியர்கள்முன்கற்சியர்புதிர்ந்துயெதிர்ந்தவனையெச்சரிக்கை திரு
 தசவிதவடிவெடுத்தடியார் தூர்த்தசைகளைப்போக்கித்தவனே
 வசியெட்டபாங்குசதாசர்களுக்கிசைந்தவனேஎச்சரிக்கை திரு
 மங்களம்.

இ-ம்-பைரவி-சாப்புத்தாளம்

பல்லவி.

ஜெயமங்களம்-மித்தியசுபமங்களம்.

அறுபல்லவி.

அயன்மரன்பணியும்ஆதிநாராயணனுக்கும்
 பயசுதனிமேலென்றும்படுப்பவனுக்கும்
 உயர்படும்பக்தர்களுக்குதவிசெய்பவனுக்கும்
 கயமிடருறப்போவதைக்கார்த்தவனுக்கும்

சரணங்கள்.

அண்டமூண்டுமிழும்பிரமாண்டநாயகனுக்கும்
 பண்டராட்சதர்மடியப்பார்ப்பவனுக்கும்
 தொண்டர்வினைகளைப்போக்கிசுகத்தை யருள்பவனுக்கும்
 குண்டலிதனைக்கொடையாய்கொண்டவனுக்கும் ஜெயம
 தங்கவஸ்த்தறிடையில்தரித்துநடப்பவனுக்கும்
 மங்கைலட்சுமியைக்கூடி மகிழ்பவனுக்கும்
 பொங்கமதாய்செகமெங்கும்போற்றித்துதிப்பவனுக்கும்
 சங்காழிதனைக்கையில் தரித்தவனுக்கும் ஜெயம
 பூமகள் பூமகளுமிருபுறமுமிருப்பவனுக்கும்
 பாமகள்மணுளன்றனைப்படைத்தவனுக்கும்
 கோமளரங்கனுக்கும்ரவிசூலதிற்காரனுக்கும்
 ஸ்ரீமத்பராங்குசதிவ்யராமத்தவனுக்கும் ஜெயம

புரிபராங்குசதாசர் அருளிச்செய்த
 அரிபஜனைகீர்த்தனை முற்றிற்று